

ŠKOLNÍ ČASOPIS

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

číslo 84 - květen 2016

PUCLÍK

ZÁKLADNÍ ŠKOLA NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ, VRATISLAVOVO NÁMĚSTÍ 124

**KDYŽ
HROBNÍK
ROZDÁVÁ
RAKVIČKY...**

STR. 38

PÁR SLOV ÚVODEM

Taky to cítíte? No jo, je to jasné - při hlubokém nádechu je cítit léto a prázdniny... Ani se nechce věřit, že další školní rok už zase mele z posledního a za pár týdnů se nad ním definitivně zavře voda. Ale nepředbíhejme, ještě máme přece jen něco před sebou, tak abychom na poslední chvíli něco nepokazili.

V naší redakci je teď docela živo. Podařilo se nám získat šest nových a nadějných členů ze sedmých tříd, a tak si nenápadně připravujeme materiál na to, abychom měli čím zaplácnout díru, která v našich řadách vznikne s odchodem devátáků ze školy a samozřejmě také z redakce. Blíží se to, i když se snažíme na to moc nemyslet...

Čtyřiaosmdesáté číslo Puclíka jsme tedy připravovali už v rozšířené sestavě, a tak vám přinášíme přehled událostí posledního období, jak se je podařilo našim redaktorům i ostatním spolupracovníkům redakce zachytit. Věříme, že nám nic podstatného neuniklo.

Současné období je plné cestování. Pytel se roztrhl s exkurzemi, rozjíždí se maratón školních výletů. A právě to je materiál, ze kterého budeme sestavovat závěrečné číslo Puclíka v letošním školním roce, které vyjde ve druhé polovině června. Tak nás v tom nenechte a podělte se s námi a následně s ostatními čtenáři o své zážitky, kterých určitě nebude málo. A foťte! Článek bez obrázků je takovej chud'ouček...

Tak tedy příjemné počteníčko...

Redakce

AKCE A UDÁLOSTI NEJBLIŽŠÍHO OBDOBÍ

- **18. 05. 2016** Parlament České republiky exkurze členů školního parlamentu do zákonodárního sboru ČR
- **14. a 16. 06. 2016** Výlet za odměnu pro nejlepší sběrače papíru
- **22. 06. 2016** Slavnostní vyřazení žáků 9. tříd

PUCLÍKOVA ŠUŠKÁRNA

- Nějaký vtipálek zase po delší době „objevil“ žertík, který se čas od času u nás ve škole vyskytne... To takhle na poslední chvíli a z posledních sil běžíte na WC a v hlavě máte jednu jedinou myšlenku - že kdyby ta vytoužená místnost byla o pět metrů dál, už ji vlastně nebudete potřebovat, protože příroda bude holt rychlejší než vy ☺... Vám se ale podaří doběhnout včas, úleva se blíží, šáhnete na kliku kabinky - zamčeno! Šáhnete na druhou - zamčeno! A to je právě ten žertík našeho vtipálka. Kabinky jsou zamčené, ale uvnitř není nikdo, protože ten „někdo“ si dal tu práci, aby v kabině zamčel a přes přepážku přešel ven. A pak to samé i v ostatních kabinkách. Myslím, že bychom mohli vyslovit jedno kolektivní přání - aby náš vtipálek sám jednou z posledních sil dobíhal na záchod, narazil čelem na zamčenou kabinku a v příští vteřině si pořádně naložil do kalhot ☺...
- Nedávno jsme měli možnost zúčastnit se velice zdařilého vzdělávacího pořadu o lidském mozku. Kdo byl pozorný, mohl si z něho odnést spoustu užitečných rad pro sebe sama, jak se svým mozkem pracovat a co nejlépe ho využít ve svůj prospěch. Bára Mikešová z 8.C ale díky tomuto pořadu o svůj mozek málem přišla. Na závěr totiž osmáci uklízeli tělocvičnu a Bára stála na žíněnce, kterou se právě snažil Filip Kadlec z 8.B přemístit do nářadovny. Jak za žíněnku cuknul, Bára ztratila rovnováhu a svým milým ksichtíkem políbila podlahu tělocvičny. Mozek se jí při tom otrásl, ale naštěstí vydržel ☺...
- Jirka Krejčík z 9.C vynalezl nový způsob konzumace oblíbené cukrovinky Lipo. Bonbónky rozdrtí svým iPhonem a barevný prášek pak nadšeně šňupe! Možná je jedno, kterým otvorem člověk laskominku do těla dostane (i když úplně všechny tělesné otvory asi vhodné nebudou ☺), ale paní učitelka Svobodová má podezření, že po šňupání Lipa se blbne. Jirka totiž prý v angličtině od té doby, co praktikuje tenhle způsob mlsání, nedá dohromady ani jednoduchou větu. Jiříku, nebylo by na čase zkusit nějaký jiný otvor? Co třeba ucho ☺?

OBSAH

▪ Pár slov úvodem	2
▪ Co nás čeká	2
▪ Puclíkova šuškárna	2
▪ Puclíkovo krajské vítězství	3
▪ Tábor hrůzy Osvětim	4
▪ Ajtík 2016	6
▪ Mokré vysvědčení	7
▪ Anketa	8
▪ Sloupečky	10
▪ Vyzvídali jsme... ..	12
▪ Kdy je sex (ne)bezpečný	17
▪ Dobrodružství s Andersenem	18
▪ Používám mozek	18
▪ Perličky z naší školičky	19
▪ S angličtinou pomáhají v 8.C svatí	20
▪ Na obědě... ..	21
▪ Život ve vesmíru	22
▪ První pomoc do škol	23
▪ Za tajemstvím elektřiny	24
▪ Na slovíčko... ..	25
▪ Ekofanda	26
▪ Když nemá morče co na sebe	33
▪ Velikonoční zájezd dětí a rodičů	34
▪ Vůně vody	35
▪ Deváťáci u přijímaček	36
▪ Rakvičky od hrobníka	38
▪ Skládání puclíků	38
▪ Drogy kolem nás	39
▪ Albertova poradna	40
▪ Okénko ZŠ Slavkovice	41

PUCLÍKOV KRAJSKÉ VÍTĚZSTVÍ

Po šesti letech od našeho vítězství v celostátní soutěži **Školní časopis roku**, kterou pořádá Asociace středoškolských klubů ČR, se redakce Puclíka rozhodla, že se letos této soutěže opět zúčastní. Zaslali jsme tedy do soutěže požadované podklady a materiály a čekali na výrok poroty. Bylo pro nás milým překvapením, když nám bylo oznámeno, že se Puclík stal vítězem v krajském kole a zaujal tak post nejlepšího školního časopisu Kraje Vysočina pro rok 2016 v kategorii časopisů pro 1. a 2. stupeň ZŠ.

V pátek 29. dubna 2016 se zástupci redakce našeho Puclíka vydali do Pelhřimova, kde se konalo slavnostní vyhlášení výsledků krajského kola této soutěže. Vyhlášení bylo spojeno s Fórem mládeže Pelhřimov. Nejdříve jsme zhlédli úvodní prezentaci a pak jsme vyráběli květiny, které měly poukazovat na věci, kterých si na našem městě nejvíce ceníme.

Fórum mládeže pokračovalo, ale my jsme se přesunuli k ostatním redaktorům jiných školních časopisů, našich konkurentů. Každá redakce se představila a něco o svém časopisu řekla. Zjistili jsme, že náš časopis je tak trochu OUT, protože v něm nemáme ani recepty, ani vtipy, a dokonce ani křížovky a osmisměrky ☺, což je téměř ve všech konkurenčních časopisech běžná (internetově opisovací) praxe.

Potom už konečně přišlo vyhlásování. Vyhráli jsme nejen **1. místo v kategorii časopisů** pro žáky I. a II. stupně, ale také v kategorii **nejlepší titulní strana školního časopisu**. Vítěz této kategorie se určoval na základě internetového hlasování, takže děkujeme vám všem, co jste pro Puclíka hlasovali!

Pak se losovali i výherci knížek z lidí, co se právě tohoto internetového hlasování zúčastnili. Odměnění byli tři účastníci hlasování a dva z nich byli z naší školy ☺.

Nakonec probíhaly workshopy. Protože jsme neměli moc času, šli jsme na novinařinu a grafiku jsme vynechali. Novinářka Dominika Dufková nám přiblížila její práci i různé žurnalistické žánry, které jsme měli za úkol rozpoznat. Vysvětlila nám, jak je poznáme a čím se liší. Spěchali jsme na autobus, takže jsme na workshopu nebyli až do jeho závěru.

Tato akce byla zajímavou zkušeností ve všech směrech, především ale proto, že jsme měli možnost posoudit práci redakcí školních časopisů z ostatních škol Kraje Vysočina. Teď už budeme jen čekat, jak dopadne Puclík v celostátním kole, jehož výsledky budeme znát až na podzim letošního roku.

Beata Dudová, 9.C

TÁBOR HRŮZY

Tereza Šebková, 9.C

OSVĚTIM

Už na začátku školního roku nám paní učitelka Hnízdilová oznámila, že tento školní rok bychom se mohli vydat na exkurzi do Osvětimi. My jsme byli samozřejmě nadšení a těšili jsme se, až se do Osvětimi podíváme. Mysleli jsme si, že se pojedje v dubnu nebo květnu, ale na konci února nám paní učitelka oznámila, že vyrazíme už březnu...

Den odjezdu byl stanoven na 3. března 2016 a jako doprovod s námi jely paní učitelky Hnízdilová, Kozárová a Svobodová. Sešli jsme se u kulturního domu už v půl čtvrté ráno, abychom do Osvětimi dojeli v dopoledních hodinách. Cestou se někteří snažili dospát krátkou noc a některým se to i povedlo, jiní si zase začali povídat. Samozřejmě se během cesty ochutnávaly dobroty, které nám připravily naše maminky.

Do Osvětimi jsme dorazili kolem deváté a nejprve jsme pochopitelně museli najít záchody. Pak jsme se chvíli prošli po okolí a potom si nás už vyzvedla naše paní průvodky-

ně. Než jsme se dostali do areálu tohoto nacistického koncentračního tábora, museli jsme projít velice přísnou prohlídkou. Je dovoleno vzít si s sebou pouze kabelku ve formátu menším než A4, a tak se někteří museli vrátit do autobusu, protože jejich příruční zavazadla byla příliš velká.

Po přísné kontrole jsme se rozdělili do dvou skupin - první skupina měla paní průvodkyni a naši skupině byl přidělen průvodce. Každý jsme dostali hlasové zařízení a k němu sluchátka, náš průvodce mluvil do mikrofону a my jsme ho přes sluchátka mohli dobře slyšet. Potom jsme už vešli přímo do areálu známou bránou s nápi-

sem Arbeit macht frei, což znamená práce osvobozuje, a pak už začal výklad pana průvodce.

Nejprve jsme chodili venku. Průvodce nám ukázal popravistiště, památník nebo i různé místa, kde byli lidé zabiti, když něco třeba provedli. Viděli jsme zdi, přes které se někteří Židé pokoušeli uprchnout, ale skoro nikomu se to nepovedlo. Poté jsme už vcházeli do jednotlivých budov, kde byly vystaveny různé předměty. V jedné jsme viděli obrázky vězňů,

Po německé invazi do Polska v roce 1939 byly vesnice Osvětim a Březinka připojeny k Třetí říši a jejich názvy poněmčeny na **Auschwitz** a **Birkenau**. V bývalých kasárnách polské armády v Osvětimi byl založen největší nacistický vyhlazovací tábor.

Jako hlavní vyhlazovací prostředek byl v plynových komorách, které byly přímo napojeny na krematoria, používán granulovaný insekticid známý jako Cyklon B. Tato látka nasycená kyanovodíkem byla sypána do komor, kde se začal uvolňovat plyný kyanovodík (HCN) způsobující smrt lidí v komoře.

Celkem v táborech Auschwitz a Birkenau (Osvětim a Březinka) zemřelo během 2. světové války **nejméně 1,1 miliónu osob**.

kteří tam byli umístěni, našli jsme tam i česká jména. Také

jsme viděli místnosti, kde přespávali nebo kde se umývali. Jak hygienické, tak i životní podmínky tam byly opravdu otřesné.

V dalších budovách jsme mohli vidět hromady různých věcí - například boty, nádobí, vlasy, kartáče nebo krémy na boty. V jedné budově jsme také procházeli podzemím, kde bylo vězení, a dozvěděli jsme se, že v jedné malé místnosti vězení bylo třeba šest lidí. Nemohli si tam sednout ani lehnout, museli tam vedle sebe stát desítky hodin. V další budově jsme zase mohli vidět různé mapy, fotky a čísla, která ukazovala, kolik lidí tam zahynulo. Nakonec jsme byli v plynové komoře, což pro mě bylo opravdu strašné... Na zdech jsme viděli rýhy od nehtů. Vedle toho byla místnost, kde se těla hned spalovala, a popel z těl se sypal do řeky.

Poté jsme se přesunuli zpět do autobusu a přešli jsme do další části koncentračního tábora a tou je Březinka. Březinka sloužila především jako likvidační tábor, do kterého vedly koleje. Lidé z transportů byli po vystoupení z vagonů rozděleni na ty, kteří šli rovnou do plynových komor, a na ty, kteří šli pracovat. Ale i ti byli stejně za pár týdnů také posláni do plynových komor.

Prošli jsme jednu budovu, kde jsme mohli srovnat podmínky obou táborů. V Březince byly životní podmínky opravdu hrozné, strašné, o hodně horší než v té první části. Musím říct, že to pro mě neuvěřitelný zážitek. Dozvěděla jsem se plno informací, které si bu-

du pamatovat po celý život. Zjistila jsem, jaké to bylo kruté, těžké, prostě nepopsatelné, a především mi je všech těch lidí strašně líto. Také jsem poznala, jaké máme štěstí, že můžeme žít v této době...

Po velmi zajímavé exkurzi v Osvětimi jsme se vydali na další část našeho programu, což byla návštěva solného dolu ve městě Vělička. Než jsme se do dolu dostali, museli jsme sejít opravdu mnoho schodů. Když jsme je slavnostně zdolali, mohli jsme začít s prohlídkou. I zde jsme dostali sluchátka s hlasovým zařízením, abychom naši paní průvodkyni dobře slyšeli. V solném dole jsme mohli vidět krásné sochy ze soli, dozvěděli jsme, jakým způsobem se sůl těžila. Viděli jsme nádhernou kapli, ke které nám pustili světla, jenž se jednotlivě spouštěla a vytvořila tak skvělou podívanou.

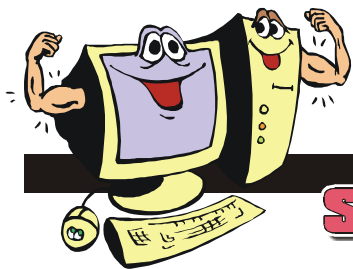
V solné dole to bylo opravdu moc pěkné. Viděli jsme plno krásných přírodních úkazů, proto není divu, že jsme tam nachodili tři kilometry a během celého výletu skoro deset. Protože jsme už byli docela

unavení, odvezli nás nahoru výtahem. Byl velice zajímavý, protože byl opravdu malý. Ale ta cesta byla opravdu strašná, především hrozně rychlá - dozvěděli jsme se, že výtah jel rychlostí 4 metry za sekundu. Druhý výtah jel hned vedle nás a z něho se ozývaly zvuky, které nám na klidu moc nepřidaly. Byla to opravdu hororová jízda a byli jsme rádi, když jsme z něho vystoupili.

Pak jsme si ještě nakoupili pohledy, suvenýry a vydali jsme na cestu domů. Po cestě někteří po náročném dni usnuli, jiní zase měli ještě více energie, proto se rozvíjely velké diskuze. Do Nového Města jsme přijeli skoro v jedenáct hodin večer. Tam už na nás čekali rodiče, kteří nás odvezli domů.

Byla to velice zajímavá exkurze. Dozvěděli jsme informace, které si budeme pamatovat celý život. Všichni jsme byli moc rádi, že jsme se mohli této cesty zúčastnit. Děkujeme paním učitelkám, že nám exkurzi zorganizovaly a že ji s námi absolvovaly...

AJTÍK 2016

SOUTĚŽ MALOTŘÍDNÍCH ŠKOL

Ve středu 23. dubna 2016 se konal již čtvrtý ročník soutěže malotřídních škol **Ajtík 2016**, která je z větší části zaměřená na oblast informačních technologií. Tentokrát naše pozvání přijalo deset okolních škol...

Už od rána se naše škola začala plnit nedočkavými žáčky a jejich učiteli. Když všichni přijeli a úspěšně se propletli labiryntem školních chodeb naší historické budovy až do kreslárny, mohlo se začít. Tato soutěž není o tom, aby školy získaly co nejvíce bodů, ale především o tom, aby si děti užily plno zábavy, legrace, vyzkoušely si nové aktivity a také se seznámily s tím, jak vypadá prostředí velké školy. Po krátkém úvodu, kdy byla vysvětlena pravidla hry a soutěžním družstvům byli přiděleni průvodci, klání vypuklo...

V letošním roce jsme některé soutěže změnili, nebo dokonce vyřadili a objevily se i disciplíny úplně nové nové. Mně byla přidělena funkce průvodkyně. Soutěž se skládala z celkem pěti disciplín. První se konala v učebně přírodopisu, kde měli žáci možnost pracovat s interaktivní tabulí a potom museli správně přiřadit názvy zvířat. Část úkolů byla zaměřena také na znalosti lidského těla. Poté se žáci přesunuli do cvičné kuchyně, kde si procvičili svůj čich a hmat, protože poznávali různá koření a všechny tyto úkoly museli dělat poslepu.

V další disciplíně si účastníci vyzkoušeli svoji zručnost. Ve

školní dílně si každý mohl vyrobit svůj věšáček a zkusil si zatlouct hřebík. Pak přišly na řadu všem známé elektronické piškvorky, při kterých proti sobě zasedly vždy dva konkurenční týmy. Tady se dařilo těm, kteří se dokázali více soustředit a taky trochu předvídat kroky svého protivníka.

Poté na žáky čekala další disciplína, ve které měli za úkol poznat zvuky různých zvířat a také postupným odkrýváním

obrázku určit, jaký živočich je na něm zachycen. Poslední disciplína byla zaměřena na práci s QR kódy a tablety.

Potom už přišlo na řadu vyhlášení výsledků. Všechna soutěžní družstva získala velice pěkné ceny, které do soutěže věnovali naši sponzoři a také sdružení rodičů, takže nikdo neodcházel s prázdnou. První místo v letošním Ajtíkově získalo družstvo Základní školy Křídla, stříbrnou příčku obsa-

dily děti z Nové Vsi a na třetím místě se umístili žáci z Křižánek.

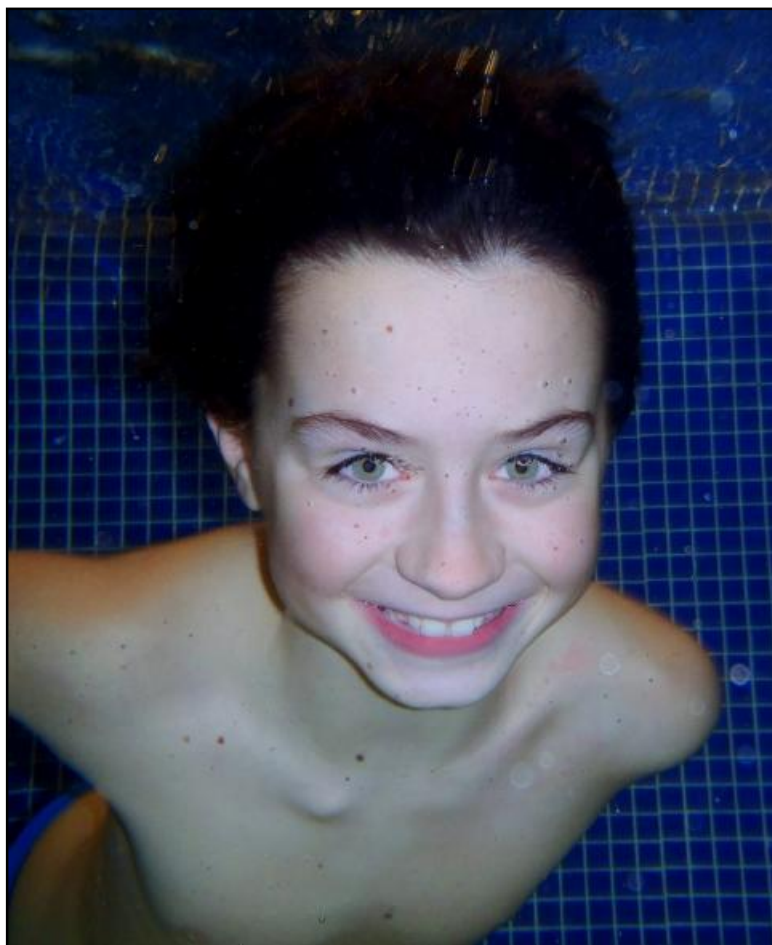
Moc děkujeme všem, kteří se na organizaci celé akce podíleli, a také děkujeme všem školám, že přijaly naše pozvání. Blahopřejeme všem účastníkům soutěže a těšíme se na shledání opět za rok při příštím ročníku...

Tereza Šebková, 9.C

MOKRÉ VYSVĚDČENÍ

Mgr. Pavlína Poláčková

Deset lekcí, deset týdnů, patnáct hodin čistého času, který naši třetáci a čtvrtáci prožili v Městských lázních v Novém Městě na Moravě, které byly slavnostně otevřeny v listopadu loňského roku...

Hlavním úkolem plaveckého výcviku, který je součástí tělesné výchovy na 1. stupni základní školy, je naučit děti nejen základním plaveckým dovednostem, ale především tomu, aby se ve vodě cítily dobře a nebály se jí.

Všechny lektorky se snažily, seč jim síly stačily, ale jak už to tak bývá, neuspěly u všech, protože takové splývání, které je pro správnou výuku různých plaveckých stylů téměř nezbytností a jde ruku v ruce s ponořením větší části hlavy pod vodní hladinu, vytváří u řady dětí nepříjemné pocity. Ve finále to však všichni úspěšně zvládli, o čemž svědčí rozdaná „mokrá vysvědčení“ a Plavecké škole ze Žďáru nad Sázavou, tak patří velký dík.

Veškerá snaha byla odměněna i tím, že účastníci plaveckého výcviku mohli v závěrečné hodině využít také relaxační bazén s divokou řekou, který si náležitě užili.

ANKETA

**TENTOKRÁT
O SPOTŘEBIČÍCH**

NAŠE OTÁZKY - VAŠE NÁZORY - JAK TO VIDÍ ŽÁCI A UČITELÉ

Bez domácích spotřebičů si dneska už život těžko dovedeme představit. No schválně - jen se zeptejte babiček nebo raději prababiček, jak doma stíhaly všechnu práci bez praček, mikrovlnek, vysavačů a podobných dnes naprosto běžných přístrojů... Žijeme v 21. století, a tak je náš život doslova prošípován různými pomocníky, kteří nám ulehčují práci. Je velmi pravděpodobné, že za pár let se na ty dnešní budeme dívat s nostalgickým úsměvem, protože v našich domácnostech budou fungovat přístroje mnohem dokonalejší a výkonnější. V naší dnešní anketě nás zajímaly vaše zkušenosti se spotřebiči, které máme v kuchyni...

ŽÁCI

- 1. otázka:** Jaký kuchyňský spotřebič používáš nejčastěji?
- 2. otázka:** Který kuchyňský spotřebič nemáš rád?
- 3. otázka:** Vaříš, pečeš a celkově si s kuchyní a kuchyňskými spotřebiči rozumíš?
- 4. otázka:** Chtěl bys vynalézt nový spotřebič, který by ti ulehčil život?

Lucie Kadlecová, 9.C

1. Kávovar – vařím si čokoládu ☺.
2. Žádný, všechny jsou dobré.
3. Jo, máme fajn vztah ☺.
4. Něco, co by utíralo nádobí za mě.

Michal Kulíšek, 9.B

1. Všechny přístroje, protože rád vařím.
2. Mixér. Nemám rád ten zvuk.
3. Asi jo...
4. Nechtěl. Ty co jsou, mi stačí.

Kristýna Janečková, 8.A

1. Konvici na čaj.
2. Troubu, protože jsem se spálila.
3. Ano, vařím ráda.
4. Ne.

Michaela Pechová, 8.C

1. Nejčastěji asi varnou konvici, většinou na čaj.
2. Mám asi ráda všechny.

3. Ráda pečů, vaření se radši vyhnu ☺.
4. Možná něco na rychlejší a jednodušší přípravu jídla. Hrozně mě vytáčí to čekání na dopečení, dovaření.

Karolína Večeřová, 7.B

1. Nejčastěji používám mikrovlnku, protože v ní ohřívám docela dost často jídlo a nejen sobě.
2. Nemám ráda troubu, protože s ní neumím moc zacházet a prostě ji nemám ráda.
3. Občas něco uvařím, pomáhám mamce, ale nepeču. Celkově si s kuchyňskými spotřebiči docela rozumím.
4. Asi ne...

Iveta Koláčková, 7.B

1. Nejčastěji asi používám rychlovarnou konvici, dělám si pomocí ní čaj.
2. Asi troubu, bez ní by se nedalo dělat jídlo.
3. No, ani moc ne, párky ještě uvařit umím, ale jinak nic.
4. Vynalezla bych něco, co by mi vydávalo nádobí z

myčky, abych to nemusela dělat já ☺.

Anna Škorpíková, 6.B

1. Varnou konvici, protože můj tat'ka chce pořád ode mne vařit kafe.
2. Troubu, protože se pořád v těch stupních nemůžu vyznat.

3. Vařím, pečů... Jo, celkem si s nimi rozumím, máma mě to naučila.
4. No jasně že jo... Například abychom si ulehčili práci s uskladněním ovoce, zeleniny a jiných potravin, aby se nezkazily, kdybychom je nedali do ledničky.

Anketu žáků připravily Michaela Heralová a Valérie Bártová, 9.C

UČITELÉ

- 1. otázka:** Jaký je váš nejoblíbenější domácí spotřebič?
- 2. otázka:** Máte nějakou historku týkající se reklamace domácího spotřebiče?
- 3. otázka:** Máte nějaký nápad na nový, doposud nevymyšlený domácí spotřebič, který by zlehčovat práci?
- 4. otázka:** Jaký domácí spotřebič jste použili naposledy a k čemu?

Mgr. Martina Janíčková

1. Mým nejoblíbenějším domácím spotřebičem je jednoznačně rychlovarná konvice, neboť je na ni spoleh s přípravou kávy. A pak samozřejmě lednice. Ta většinou taky nezklame ☺.
2. Nemám zkušenost s reklamací elektrospotřebiče. Ale vybavila se mi reklamace bot. Po dlouhé čekací době jsem si šla vyzvednout obuv po reklamaci v bláhové naději naivního spotřebitele. Jaké však bylo moje překvapení! V krabici na mě sice čekaly vyreklamované botasky, ale byly obě levé - jedna číslo 39 a dru-

há malá loďka v čísle 45. Móóóc pěkný ☺.

3. No, já si myslím, že doba je až moc přetechnizovaná. Spíš se bojím, aby nás ty vymoženosti jednou nenahradily úplně.

4. Opět se vracím na začátek, bo jsem naposledy použila právě tu onu zmiňovanou rychlovarnou konvici. K čemu? No, vařila jsem paní učitelce Svobodové kafe ☺.

Mgr. Jana Klementová

1. Nejraději mám troubu, protože ráda pečů a potom i konzumuji upečené dobroty ☺.
2. Reklamace se mi zatím docela vyhýbají, tudíž nemohu sloužit.
3. Chtěla bych, aby někdo vynalezl něco, co samo roztrídí, vypere, usuší a vyžehlí prádlo, protože prádelní koš je neustále plný.

4. Včera jsem používala mikrovlnnou troubu k přípravě večeře pro děti.

Mgr. Hana Knapčoková

1. Mám ráda většinu domácích spotřebičů, protože mi ulehčují práci – pračku, myčku, mikrovlnku... Nej-

oblíbenější je asi sporák, protože ráda jím ☺.

2. Ne. Naše spotřebiče většinou vypovídají službu těsně po uplynutí záruční lhůty, tudíž už je nelze reklamovat.

3. Kdyby tak fungoval z pohádek známý stoleček, který nám na heslo „Stolečku,

prostři se!“ připraví sám něco dobrého, to by bylo!

4. Teď právě píšu odpovědi na anketní otázky na notebooku, k tomu jedním okem sleduji puštěnou televizi, piji kávu připravenou v kávovaru a myčka umývá nádobí po večeři. Tak asi ta myčka ☺.

*Anketu učitelů připravili: Simona Pivková, 8.B
Kristina Poulová a Jakub Starý, 8.C*

SPOTŘEBIČE

SLOUPEČKY

Tereza Šebková, 9.C

DVA NÁZORY

Mgr. Dagmar Svobodová

NA JEDEN PROBLÉM OČIMA UČITELE A ŽÁKA

Také sloupečky se budou držet nastíněného tématu a budou se točit kolem domácích spotřebičů. Těm kuchyňským se samozřejmě budou Terka s Darkou věnovat nejvíce...

TERKA

Domácí spotřebiče, to jsou věci, bez kterých si to dnes nedokážeme představit, jsou pro nás nepostradatelnou součástí našeho života. Já osobně nejsem moc velkým kamarád s vysavačem. Když teda přemůžu svoji lenost (spíše mě už nebaví poslouchat větu od rodičů: „Terko, kdy si konečně vysaješ ten koberec?“ ☺), nakonec vysavač vytáhnou a pokoj uklidím. Ale hned po vysání mi přijde, že jsou zase na koberci drobky, takže moje práce a moje úsilí bylo naprosto k ničemu.

Jiné domácí spotřebiče mně už takový problém nedělají, se žehličkou to docela umím, pračka mi taky nečiní nějaké velké potíže. Mým nejoblíbenějším spotřebičem je myčka nádobí, kterou naprosto miluji, a jsem moc ráda, že ji doma máme. Jsem za ni vděčná především proto, že než jsme myčku poříдили, museli jsme vždycky na Štědrý den po štědrovečerní večeři umývat nádobí a až po umytí se mohly rozdávat dárky.

Teď ale máme naštěstí myčku, takže to do ní jen dáme, zapneme ji a můžou se jít rozdávat dárky ☺.

Myslím si, že většina z nás si dnes už bez domácích spotřebičů nedokáže život představit, proto si zkusme jen tak pro představu ukázat, jak by vypadal náš běžný den bez nich. Ráno byste vstali a chtěli byste si udělat čaj. Ale nemáte rychlovarnou konvici, takže musíte dát vodu vařit do hrnce, a protože nemáte ani elektrický sporák, musíte ji uvařit na kamnech. Tedy v případě, že jste si večer předtím našťípali dost dříví ☺.

Když se vám tohle povede a máte ten šálek čaje vypitý, chcete si samozřejmě udělat svačinu. Tak třeba chleba se šunkou. Jenže šunku máte venku ve sklepě, aby vydržela studená (na co by přece byla nějaká lednička ☺), takže musíte absolvovat cestu chladným ránem do ještě chladnějšího sklepa.

Když odpoledne přijdete domů, předáte mamince zpocený cvičební úbor z tělocviku. Že by to jen hodila do pračky? Ale kdeže! Musí se vytáhnout necky, valcha a na našich už známých kamnech se musí zase uvařit voda. A po usušení následuje ještě proces žehlení, na který se musí naštípat další várka dříví, protože se žehlička bude muset dlouhou dobu nahřívat na horkých kamnech. Večer si chce tatínek ohřát zbytek oběda, takže musíte zase hodinu roztápet kamna a nostalgicky sníte o milované mikrovlnné troubě. Tak by se mělo všechno to nádobí umýt, co ☺? No dobře, už vás trápit nebudu...

Všichni si oddechněme a budme vděční za to, jaké výdobytky nám dnešní doba poskytuje, a mezitím můžeme jednou rukou zapnout kávovar a druhou třeba plnou myčku...

DARKA

Nedávno jsme se se známými bavili o tom, které domácí spotřebiče nám usnadňují život nejvíce. Je zajímavé, že to nevyhrál sporák či pračka (možná proto, že je považujeme za spotřebiče, které už opravdu patří k základnímu standardu), ale jednoznačně zvítězila myčka nádobí a sušička prádla.

O svém ne zrovna přátelském přístupu k žehlení jsem se tady už před časem zmiňovala, takže si představte tu parádu, když většinu prádla vytáhnete měkkou, nadýchanou, bez nutnosti žehlení... Tedy samozřejmě jen v případě, když pro něj do sušičky nejdete až někdy druhý den, kdy už je beznadějně pomačkané. No jo, on ten boj proti lenosti seběhnout schody dolů do sklepa, kde ji mám umístěnou, se zkrátka vyplatí ☺.

Přístroj, se kterým jsem doma asi válčila nejvíce, byla naše lednička, ale i tento příběh jsem tu kdysi zmiňovala. Dodnes nevím, kde „soudruzi

ve Španělsku udělali chybu“, proč jsme ji měli 3x vyměněnou a proč se naše první podívala prý až do výzkumného střediska této nejmenované firmy. Každopádně když nám dodýchala myčka stejné značky - také po několika opravách, do obchodu jsem vkračela se slovy: „Nejsem žádný magor, nekoupím si!“ Poetické duše si lehce mohou dosadit značku ☺. Z obchodu jsem tehdy odcházela se „zaručenou německou kvalitou“, která naštěstí (ťuk ťuk na dřevo) funguje bez problémů.

Domácí spotřebič, po kterém jsem svého času toužila, byl malý robotický vysavač. Pravda, protože máme všude prahy, těžko by vysál celý byt, ale přece jen... Představa neustále čisté kuchyně spojené s jídelnou,

kde se vyskytujeme nejčastěji, byla hodně lákavá. To by byl ráj – bez psích chlupů všude ☺!

Příčinou toho, proč jsem po tomto přístroji přestala toužit opravdu ve vteřině, byl můj švagr. Měl totiž v práci kolegu a ten kolega měl pejška – malého. No a samozřejmě i malý robotický vysavač. Vzorně naprogramovaný, aby se každý den před jeho příchodem z práce zapnul a pečlivě vyluxoval jeho domácnost. Jenže - když takový malý vysavač luxuje, tak se moc neohlíží na okolnosti. A tak se jednoho

krásného dne vysavač zapnul krátce poté, co pejsek v bytě dostal průjem. Vzhledem k tomu, že náš časopis možná čtou i slabší povahy, zbytek příběhu nechám na vaší představě. Mě napadlo jediné – můj pes není úplně malý ☺...

Domácí spotřebiče nám zkrátka pomáhají, většinou nad nimi (naštěstí) zvítězíme my, ty elektronické potvory pak zase někdy skóre vyrovnají, ale myslím si, že žít ve 21. století se všemi technickými vymoženostmi v domácnosti je prostě přece jen úúúžo báááájo ☺!

VYZVÍDALI

TENTOKRÁT PANÍ SEKRETÁŘKA

JSME

**LENKA
HRDINOVÁ**

- od listopadu 2015 působí v kanceláři naší školy jako administrativní pracovnice
- před lety byla žákyní této školy a na svá školní léta má jen hezké vzpomínky
- vystudovala gymnázium a potom nástavbu ekonomického směru
- administrativě a ekonomice se věnovala v celém svém dosavadním profesním životě
- má dobrou paměť a snadno se učí nové věci
- nemá ráda velké změny, sází na osvědčenou a vyzkoušenou jistotu
- její největší zálibou je hudba, poslouchá převážně tu rockovou
- umí dobře vařit, v kuchyni ráda experimentuje, ale spoléhá i na osvědčené recepty
- chtěla by umět hrát na klavír
- na lidech si cení upřímnosti, moudrosti a přátelství, vadí jí arogance, přetvařování a lhaní
- okopávání záhonků na zahradě nepatří mezi její oblíbené činnosti, i když se tomu často nemůže vyhnout
- nemá vysoké nároky na dovolenou - úplně jí stačí, když bude kdekoli se svojí rodinou
- z cizích zemí navštívila Itálii, Chorvatsko, Rakousko, Slovensko a Německo
- moc by ji lákal pobyt na Novém Zélandu - především kvůli jeho krásné přírodě
- nejoblíbenější:

film	Pelíšky
skupina	Bon Jovi
zpěvák	Sting
kniha	všechny knihy, které přečetla, má ráda
jídlo	kuřecí řízek s bramborovým salátem
barva	bílá

Od podzimu pracujete u nás ve škole jako sekretářka. Nejspíš to nebyl váš dětský sen, a tak by nás zajímalo, jak jste se k tomuto povolání vlastně dostala? Nejspíš to byla nějaká souhra náhod...

Práce sekretářky sice nebyl můj dětský sen, ale už na gym-

jsem potřebovala změnu, i když změny nemám ráda...

Jaké to je začít pracovat ve škole, kam jste před lety chodila jako žákyně?

Musím říct, že pro mě to je příjemný pocit vrátit se na

náziu, když jsme se rozhodovali ve 3. ročníku, který volitelný obor si zvolíme, zvolila jsem si ekonomiku. Bavila mě natolik, že jsem chtěla pracovat v kanceláři.

Kde jste pracovala, než jste přišla k nám do školy?

Pracovala jsem jako účetní v jedné soukromé firmě, ale už

známá místa. Na základní školu mám jen samé příjemné vzpomínky.

Asi jste o tomhle povolání měla před nástupem určitou představu, ale přesto - překvapilo vás něco, s čím jste třeba vůbec nepočítala?

Protože jsem už jako sekretářka před lety pracovala, tak mě zatím nic nepřekvapilo.

Co vám v prvních dnech vašeho nového zaměstnání připadalo nejobtížnější?

Nejobtížnější? Asi to, jestli všechno zvládnou tak, jak mám.

Kdybyste mohla ze své pracovní činnosti něco vyřadit, co by to bylo? Co vám připadá na práci sekretářky na základní škole nejprotivnější?

Zatím nemám pocit, že by na této práci bylo něco protivného, ale třeba to přijde ☺...

A naopak - co se vám na této práci líbí?

Líbí se mi pestrost práce...

Denně kolem sebe máte spoustu žáků, kteří za vámi chodí s různými problémy. Máte paměť na podoby a případně na jména? Zažila jste nějaké kuri-

ózní přání nebo dotaz?

Některé děti si už pamatuji, vím, do které třídy chodí, a pamatuji si i jména. Nevzpomínám si, že by nějaký dotaz nebo přání bylo kuriózní, třeba se časem něco najde.

Chtěla byste jednou dělat něco jiného? Co by vás lákalo?

Práci bych už asi neměnila. Nejsem totiž člověk, který má rád změny. Nerada si zvykám na něco nového.

Denně to vidíte kolem sebe, a tak se následující otázka přímo nabízí - dovedete si představit, že byste byla učitelkou?

Stát se učitelkou byl můj dětský sen. Vždycky jsem měla ráda děti, hlavně ty malé, takže jsem opravdu chtěla být učitel-

kou a učit na prvním stupni. Dokonce jsem si to i vyzkoušela, když jsem se po maturitě nedostala na školu. Rok jsem pracovala jako praktikantka na jedné základní škole – chodila jsem suplovat za učitele na 1. stupeň i na 2. stupeň. A to bylo docela zábavné. Bylo mně 19 let a stála jsem před patnáctiletými dětmi.

Po této zkušenosti jsem si podala přihlášku na učitelství, ale nevyšlo to, a tak jsem navázala na ekonomické zaměření z gymnázia a šla jsem studovat ekonomickou nástavbu.

V rozhovorech se často ptáme na sny. Jaké byly vaše dětské sny o vašem budoucím životě? Podařilo se vám z nich něco splnit?

Vždycky jsem chtěla spokojenou rodinu a děti. A to se mně splnilo...

Co si nejvíc vybavujete ze svých školních let?

Na školu vzpomínám moc ráda. Od 1. třídy až do osmičky, ve které se tenkrát vycházelo, jsme byli skvělá parta.

Chodila jste do školy ráda?

Ano, do školy jsem chodila moc ráda. Bavilo mě asi všechno. Nikdy jsem neměla neoblíbené předměty. Některé pro mě byly lehčí, jiné těžší. Bavila mě chemie, matematika, dějepis, tělocvik...

Která byla vaše nejoblíbenější pohádková postava z dětství?

Nejoblíbenější byly pohádky o princeznách a tou postavou je tedy určitě princezna ☺.

Vyvedla jste někdy na základce nějaký průšvih, na který si dodnes vzpomínáte? Nebo jste byla takový ten vzorník, co průšvihy nedělá?

Na žádný průšvih si nevzpomínám.

Chybí vám u nás ve škole něco? Měla byste nějaký nápad, jak by se dalo prostředí nebo život v naší škole zlepšit?

Ve škole mně nic nechybí. Pořád je to ta krásná stará škola, kterou si pamatuji ze svých školních let...

Obě vaše děti navštěvovaly nebo ještě navštěvují naši školu. Liší se nějak jejich dětství od toho vašeho? Mají to dnešní děti lehčí nebo těžší?

Nevím, jestli to mají lehčí nebo těžší. Mají to jiné. My jsme byli co nejvíce venku, v přírodě se spoustou kamarádů. Dnešní děti jsou spíše více zavřené doma u počítačů a mobilů a s kamarády komunikují většinou prostřednictvím obrazovky.

Jaká jste kuchařka? Vaříte ráda?

Myslím, že jsem dobrá kuchařka. Doma si nikdo nestěžuje ☺. Vaření mě baví a uvařím všechno.

Když pečete nebo vaříte, používáte recepty, nebo jste ten typ, který vaří zásadně z hlavy a podle citu?

Ráda používám recepty - jak ty osvědčené, tak ráda zkouším i nové, které objevím někde v časopisech nebo v kuchařkách.

Je něco, co byste za žádnou cenu nesnědla, i když někde to může být považováno za lahůdku?

Rozhodně bych nesnědla nějaké brouky, cvrčky a podobně. To fakt ne ☺...

Co vy a módní trendy, řídíte se jimi?

Módu sleduji, ale moc se jí neřídím.

Které země jste navštívila a kde se vám líbilo nejvíce?

Navštívila jsem Rakousko, Německo, Itálii, Chorvatsko a Slovensko. Nejvíce se mi asi líbilo v Itálii v Benátkách

Kdyby nezáleželo na penězích, na vzdálenostech a všem ostatním, do jaké země byste se chtěla podívat a nějakou dobu tam strávit?

Asi by to byl Nový Zéland. Láká mě jeho příroda.

Dovedete si představit, že byste žila delší dobu – třeba několik let v zahraničí?

Ne, to si představit nedovedu. Doma je doma.

Máte nějakého domácího mazlíčka?

Domácích mazlíčků máme hned několik. Máme psa – zlatého retrívra a taky kocoura. A babička má ještě kočky. A musím říct, že pes i kočky se mají moc rádi.

Čím bychom vás dokázali vyděsit?

Nemám ráda pavouky.

Co děláte ve volném čase, jak relaxujete a nabíráte síly?

Ve volném čase se ráda dívám na televizi, čtu, v létě ráda jezdím na kole a v zimě na běžkách.

Jak si rozumíte s přírodou?

K přírodě mám kladný vztah. Nejraději chodím do lesa.

Co vás dokáže spolehlivě rozzlobit?

Rozzlobí mě lenost, hrubé chování.

Prožila jste někdy nějaký adrenalinový zážitek?

Ne, nezažila a ani mě to neláká...

protože mám manžela, který řídí skvěle a rád.

Jaký máte vztah k moderní technice?

S moderní technikou nemám problémy. A když náhodou nevím, doma mě poradí ☺.

Jak si představujete ideální dovolenou?

Ideální dovolená je s rodinou a na místech, kde je nám všem dobře.

vá pořádná bouřka v noci ve stanu, tak to je zážitek ☺.

Máte nějaký oblíbený televizní pořad nebo seriál? Na co se ráda díváte?

Mezi moje oblíbené seriály patří Vyprávěj, Četnické humoresky. V televizi se ráda dívám na staré české filmy s Vlastou Burianem, Oldřichem Novým, Jaroslavem Marvanem, Jindřichem Plachtou... Mám ráda i současné filmy, například Pelišky, Puspendo a další.

Který film jste viděla nejvícekrát v životě a kdykoliv se na něj podíváte znovu?

Nejvícekrát jsem asi viděla pohádky – Pyšnou princeznu, Princeznu se zlatou hvězdou, Tři oříšky pro Popelku a Mrazíka. A potom právě ty staré české filmy, například U pokladny stál, Cesta do hlubin študákovy duše...

Jaká se vám líbí hudba? Co posloucháte nejčastěji?

Mám ráda Phila Collinse, Stinga, Bon Joviho, Def Leppard, Deep Purple, Metallicu, Nickelback, Bryana Adamse, ACDC - je jich ještě hodně a z toho vyplývá, že nejčastěji poslouchám rockovou muziku.

Které roční období máte nejraději?

Mám ráda všechna období – na jaře, jak kvetou stromy, v létě teplé večery, na podzim zase barevné listí na stromech a v zimě mám ráda, když je hodně sněhu a může se lyžovat.

Máte řidičský průkaz? Pokud ano, jaká jste řidička?

Řidičský průkaz mám, řidička jsem myslím dobrá, ale jezdím, jen když je to opravdu nutné,

Která varianta je vám bližší - hotel nebo stan?

Nevadí mně ani jedna varianta. Byla jsem na dovolené jak v hotelu, tak ve stanu – a tako-

Máte zahrádku? Pokud ano, pracujete na ní ráda, nebo ji považujete spíše za místo k odpočinku a relaxaci?

Protože bydlíme v rodinném domku, tak zahrádku máme. Část je využívána k odpočinku, ale na části se musí pracovat, takže jsem nucena okopávat, rýt záhonky, ale moje oblíbená činnost na zahradě je sekání trávniku. To dělám opravdu ráda.

Kdyby existovalo cestování časem - do jakého období byste se ráda podívala?

Nemám období, do kterého bych se chtěla podívat. Možná bych se ráda vrátila na střední školu...

Dokážete nic nedělat a jen tak si zalenošit?

Zalenošit si samozřejmě dokážu a občas se mi to i daří ☺.

Co děláte, když venku prší?

Sleduji svoje oblíbené filmy, nebo si čtu.

Chodíte ráda nakupovat?

Nakupování mně nevadí a nakupuji ráda.

Ovládáte nějaké ruční práce, nebo je nemáte ráda?

Maminka mě naučila plést, háčkovat a vyšívat, ale už jsem to hodně dlouho nedělala.

Co považujete ve svém životě za největší úspěch?

Největší úspěch? Studium, dobrá práce a spokojená rodina...

Čeká vás v dohledné době něco příjemného, na co se těšíte?

Těším se na léto, na odpočinek...

Každému na konci rozhovoru půjčíme na chvíli kouzelnou hůlku. Co bude jinak, až ji odložíte?

Všichni budou zdraví a spokojení a všem se splní jejich přání...

*Rozhovor připravila
Michaela Heralová, 9.C*

KDY JE SEX (NE)BEZPEČNÝ

Radka Havelková a Eva Pelikánová, 8.C

Další školní rok znamená pro osmáky další tři hodiny strávené s Centrem prevence CéPéčko, PORTIMO o.p.s. Nové Město na Moravě. Tentokrát na velmi očekávané téma o sexu. Před hodinou byli všichni nervózní, ale zároveň zvědaví, co nás čeká.

Na začátek jsme se jako obvykle představili a vyrobili si své vlastní jmenovky. Na ně jsme napsali, co nás nejvíc přitahuje na opačném pohlaví.

Po krátké diskuzi jsme se přesunuli k první činnosti - „osahávání“ ☺. Pouze po hmatu jsme měli poznat spolužáka naproti nám. Začali jsme u rukou a postupně jsme se dostali k hlavě. Ti

nejodvážnější pátrali i v jiných oblastech ☺.

Pak jsme si zahráli hru, ve které jsme zjistili, jak moc toho známe o sexu. A že toho nebylo málo... V další hodině jsme si zahráli na Bravo poradnu. Po dvojicích jsme

dostali kartičky s typickými otázkami pubertáků a měli jsme je zodpovědět. Ty jsme pak prodiskutovali. Na konci hodiny jsme na lístečky napsali své vlastní dotazy a ty jsme pak společně zodpověděli.

Odházeli jsme s novými informacemi a dojmy, ale některé otázky nám stále vrtají hlavou - třeba: „Jak to dělají berušky?“ ☺

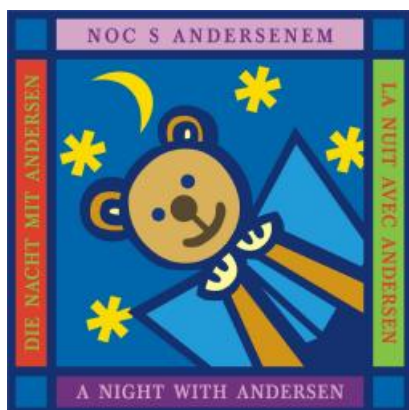

DOBRODRUŽSTVÍ

S ANDERSENEM

Mgr. Pavlína
Poláčková

V pátek 1. dubna 2016 otevřela již po osmé naše škola své dveře také večer, aby zájemci z obou čtvrtých tříd, vybaveni polštářky a spacáky, mohli strávit pohádkovou Noc s Andersenem v jejich útrobách. Stala se tak jednou z více než 1619 řádně registrovaných čtecích míst nejen Evropy, ale i zámoří.

V programu pohádkového nočního dobrodružství nechyběla nejen postava samotného Hanse Christiana Andersena,

o jehož životě a díle se děti dozvěděly interaktivní formou, ale ani tradiční putování spoře osvětlenými, potemnělými a lehce strašidelnými školními chodbami.

Půlnoční čtení završilo příjemně strávený večer, na který ráno navázala neméně pohodová snídaně, kde nechyběly ani laskominy pocházející z kuchyní nejedné maminky či babičky.

Akci k rozvoji dětského čtenářství pořádá už šestnáct let Klub dětských knihoven Svazu knihovníků a informačních pracovníků ČR s podporou Ministerstva kultury ČR. V posledních letech ji podporuje i velvyslanectví Dánského království v Praze.

Ráda bych touto formou poděkovala všem, kteří u nás přispěli k jejímu zdárnému průběhu.

POUŽÍVÁM MOZEK

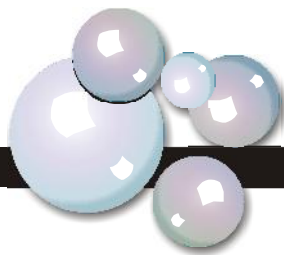
Eva Mošnerová, 7.B

27. dubna se žáci 4.–9. ročníku vydali do tělocvičny na program „Používám mozek“, kterým nás provázel pan Vladislav Zezula, který je učitel fyziky. Program probíhal jako vyučovací hodina a téma bylo jak využít naše smysly při učení...

Všechny zaujala maketa lidského ucha, které bylo v nadživotní velikosti se všemi kůstkami, bubínkem a nervy, co v něm jsou, kde jsme mohli vidět, co se vlastně děje uvnitř, když si pustíme hlasitou hudbu. Mě nejvíc zaujalo povídání o tom, jak vlastně vzniká strach a jak se mu můžu ubránit nebo ho překonat.

Viděli jsme taky velký model mozku, jak v něm neurony uchovávají informace. Na konci jsme se dozvěděli, jak se učit na písemky tak, abychom dostali nejhůř dvojku 😊. Všechny tento program bavil, protože byl nejen zábavný a vtipný, ale i poučný.

Mgr. Dagmar
Svobodová

PERLIČKY

Z NAŠÍ ŠKOLIČKY

Když jsem s touto rubrikou začínala, trochu jsem se bála, abych měla dost příspěvků. Dnes už se nebojím ☺ - což ostatně můžete asi posoudit i sami. Pořád totiž existuje a pořád je o čem psát. S každým číslem se tu objevují větší a větší nesmysly, až si někdy říkám, zda je to vůbec možné. Ale je ☺...

Dneska se podíváme na takovou záludnou otázku, kterou jsem položila šestákům při malé písence z dějepisu a která měla zmapovat jejich znalosti o starověké Indii a Číně. Takže záhada dnešních perliček zní:

„Jaký byl nejstarší indický jazyk, který v Indii plnil stejně důležitou úlohu jako kdysi v Evropě třeba latina či řečtina?“

A to jsem se dozvěděla možností! Skoro už jsem zapochybovala, zda je správnou odpovědí skutečně **sanskrt**! Ještě pár takových nesmyslů a příště se budu muset jít pro jistotu při opravování písemek podívat do učebnice...

Posvatným zvěřetím v Indii je ...
Hinduisté věří v narození duše mrtvého v jiném těle – tzv. ...
Nejstarším literárním jazykem Indie je ...
V Číně se pěstoval ... jehož housenky se usmrtí ...

Posvatným zvěřetím v Indii je ...
Hinduisté věří v narození duše mrtvého v jiném těle – tzv. ...
Nejstarším literárním jazykem Indie je ...
V Číně se pěstoval ... jehož housenky ...

Posvatným zvěřetím v Indii je ...
Hinduisté věří v narození duše mrtvého v jiném těle – tzv. ...
Nejstarším literárním jazykem Indie je ...
V Číně se pěstoval ... jehož ho ...

Hinduisté věří v narození duše mrtvého v jiném těle – tzv. ...
Nejstarším literárním jazykem Indie je ...
V Číně se pěstoval ... jehož hous ...

No, ještěže třeba té nevědomosti utečeme... Stejně jako Gilgameš ☺...

7. Gilgameš našel květ, který mu měl zajistit nesmrtelnost, ale ten mu ... (napíš, co se s ním stalo) a tak si nakonec nesmrtelnost zajistil: ... (napíš čím)
8. Napiš 2 mezopotámské jednotky: ... a tak utekl před smrtí ... že ...

S ANGLIČTINOU POMÁHAJÍ V 8.C SVATÍ

Jak už je ve třídě 8.C v hodinách anglického jazyka tradicí, uspořádala naše skupina několik dalších speciálních hodin. Tentokrát jsme si přizvali na pomoc několik svatých - svatého Valentýna a svatého Patrika...

SVATÝ VALENTÝN

První z uvedených hodin byla zaměřena na oslavu svátku

paní učitelka zahrála na listonoše a všechny valentýnky rozdala. Nakonec jsme snědli všechno jídlo, které holky

stoupily zády k sobě a měly za úkol posílat svému kapitánovi slova týkající se Dne svatého Patrika.

všech zamilovaných – **svatého Valentýna**. Vše bylo tématicky vyzdobeno, balónky ve tvaru srdíčka, vyzdobený učitelský stůl... No prostě „atmoška“ při svíčkách, jak má být. Graky si opět připravil prezentaci, která jako obvykle skoro nikoho moc nebavila ☺, protože se každý těšil, co bude dál.

Paní učitelka Svobodová si pro nás připravila doplňování britských valentýnských přání a potom nám je i rozdala. Každý z nás dostal i kartičku s valentýnským vtípem. Následovaly ruční práce. Každý vytvořil jednu valentýnku pro kluka z 8.C a jednu pro holku. Pak si

upekly, bylo moc dobré ☺. Všem se nám to líbilo a určitě si to za rok zase zopakujeme.

SVATÝ PATRIK

Netrvalo dlouho a dočkali jsme se další oslavy. Tentokrát se speciální hodina nesla v duchu dne **svatého Patrika** a konala se tedy hned po 19. březnu. Tuto hodinu si netradičně připravila celou paní učitelka, protože většinou už tyto tematické hodiny chystáme skoro celé my. Nachystala tři aktivity. První spočívala v tom, že jsme vytvořili dva týmy. Ty si

Poté týmy soutěžily v házení zlatých mincí do hrnce, protože podle irské pověsti hlídají leprechauni hrnce se zlatem, které najdete na konci duhy.

Tým, který ve všech soutěžích vyhrál, dostal lízátko a všichni ostatní zlaté čokoládové mince. Nakonec všechny, protože do hrnce se nám jich podařilo naházet jen asi pět ☺.

Na závěr nám paní učitelka rozdala zelené gumičky a přívěšky, ze kterých jsme si upletli krásně zelené náramky. Bylo to moc fajn...

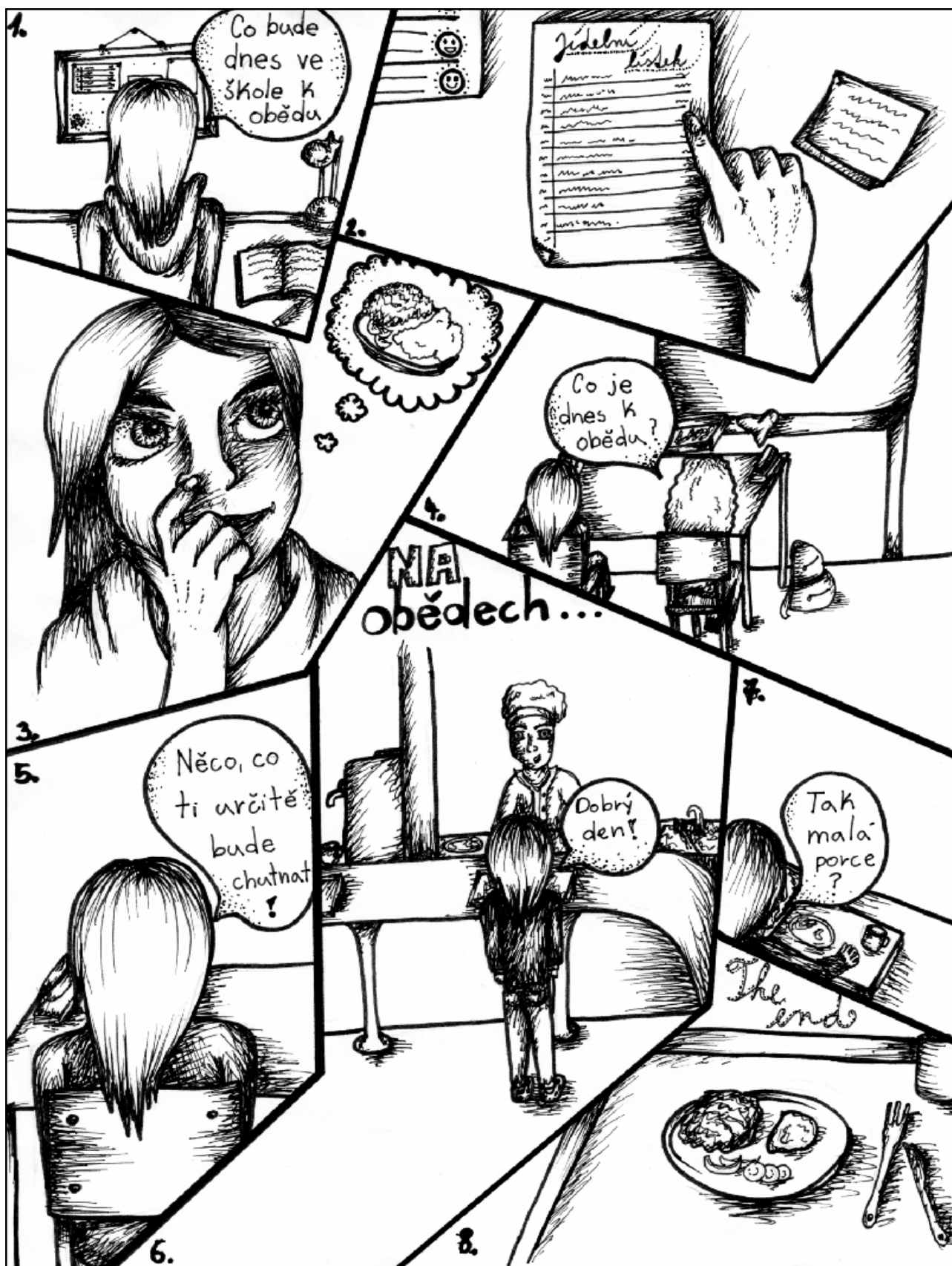
*Jakub Starý
a Radka Havelková, 8.C*

NA OBĚDĚ...

PUCLÍKŮV KOMIKS

Na oběd se většinou po strastiplném dni ve škole všichni těší. Někdy ale to radostné očekávání tak úplně nevyjde. Tak nějak je to i v komiksu, který pro Puclík vytvořila **Kateřina Rosecká ze 7.C...**

CO JSTE O TAJEMNÉM A NEKONEČNÉM VESMÍRU URČITĚ NEVĚDĚLI...

ŽIVOT VE VESMÍRU

2. ČÁST

Mgr. Petr Smékal

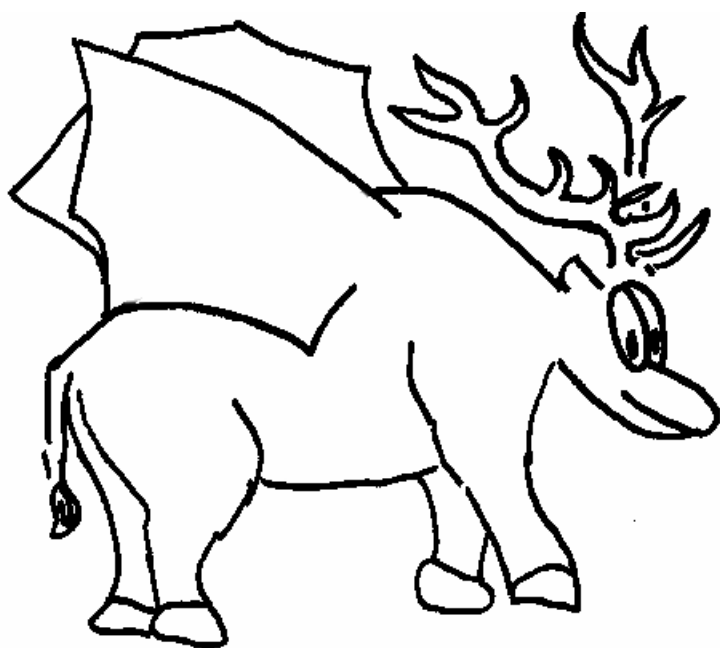
Zdravím všechny astronomy, astrology a jiné nadšence do vesmíru. Dnešní díl nás zavede do hodně vzdálených končin. Podařilo se nám totiž získat informace z vesmírné sondy Voyager, která opustila hranice naší sluneční soustavy. Tato sonda našla život v mlhovině Rozšlápnuté žáby, v planetární soustavě, která se jmenuje XH3-15. Na šesté pozici od Slunce je planeta, která má pět měsíců a jmenuje se Beta Centauri...

Na jejím povrchu žije obrovská spousta tvorů. Tito obyvatelé dýchají vzduch, který je podobný tomu našemu, jen je tam o něco více kyslíku než na Zemi. Pijí také vodu, která je na planetě pouze sladká. Jejich moře nejsou slaná, a tak mají pitné vody velké zásoby. Žije

tam například dvojhlavec pruhovaný, šestinožka krtonožčí, létavec tupý nebo plovatice závojnkatková (na obrázku vpravo). O jejich životě toho moc nevíme. Snad jen to, že jsou to většinou dravci. Býložravců je na planetě málo druhů, ale tvoří obrovská stáda.

Jelenovec motýlí

Jelenovec motýlí je typickým býložravcem planety Beta Centauri. Vypadá jako kříženec našeho jelena, bizona a rogalá.

Tvoří obrovská stáda o počtu až 15 miliónů kusů a je schopen i krátkého letu. Když je ve vzduchu 15 miliónů jelenovců, z nichž každý měří okolo pěti metrů a váží asi pět tun, je to úchvatný pohled...

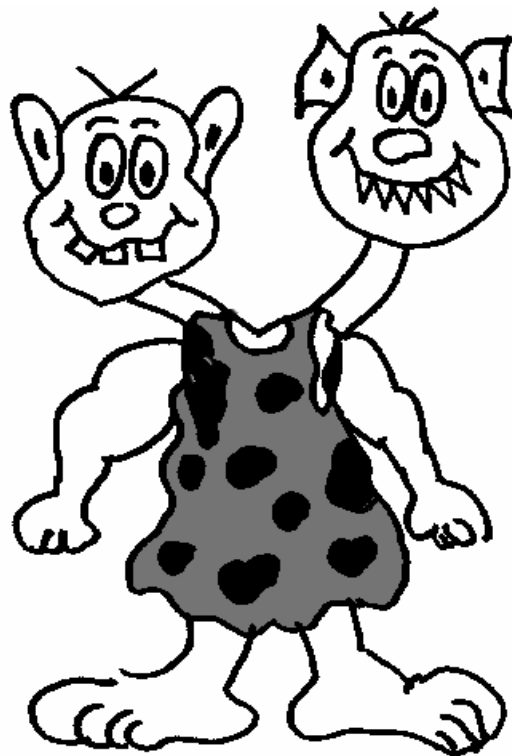

Dvojhlavec pruhovaný

Dvojhlavec pruhovaný tvoří primitivní civilizaci. Staví si jednoduché chýše a používá jednoduché nástroje. Za takových 20 až 30 tisíc let mohou být na úrovni člověka moudrého a za pár dalších set tisíc let třeba poletí do vesmíru...

Život ale mají těžký, protože jejich hlavy se často hádají a domlouvají a potom spolu vzájemně nemluví. Nebo jed-na z hlav je vegetarián a druhá je spíše na maso. No, uznejte sami, že nemají lehký život ☺. Na druhou stranu mají dva mozky, a tak myslí daleko rychleji než člověk – pokud se ovšem ty hlavy mezi sebou domluví na společném řešení.

Pokud se nám podaří získat další informace o této zajímavé planetě, určitě se ještě ozveme.

PRVNÍ POMOC DO ŠKOL

Barbora Mikešová, 8.C

V souvislosti s učivem o lidském těle v hodinách přírodopisu se žáci osmých tříd každoročně účastní programu s názvem První pomoc do škol. Letos k nám přijely dvě slečny ze střední zdravotní školy, aby nám něco řekly o první pomoci.

Měli jsme možnost hovořit i s hasiči a záchranáři a prohlédnout si zásahové vozidlo rychlé lékařské pomoci. Této problematice jsme se věnovali celkem deset hodin...

První den jsme si říkali teoretické věci - jak ošetřit otevřenou a zavřenou zlomeninu, popáleniny, poleptání kyselinou, omrzliny, jak dýchat umělé dýchání a další... Řekli jsme si i telefonní čísla, na která bychom volali v případě požáru, trestné činnosti nebo poranění člověka.

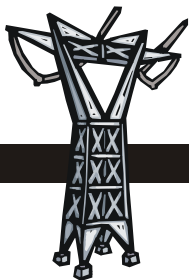
- Hasiči 150
- Policie 158
- Záchraná služba 155
- Tísňové volání 112

První tři hodiny utekly a my jsme museli týden čekat na další část tohoto preventivního programu.

Další týden k nám přivezli i resuscitační figuríny, na kterých jsme zkoušeli umělé dýchání a resuscitaci. Když se všichni u této činnosti vystřídali, zkusili jsme si navzájem ošetřit ruku v případě zlomeniny. Ve zbývajícím čase jsme se měli možnost podívat na filmové ukázky o záchranářství.

Poslední den, kdy jsme se věnovali pomoci lidem v životu nebezpečné situaci, k nám přijeli hasiči, kteří nám řekli něco o požárech a o tom, co máme dělat, když nějaký požár nastane.

Dále k nám přijeli záchranáři, kteří nám něco řekli o jejich vybavení a zopakovali s námi to, co jsme probírali už na začátku. Nakonec jsme si mohli prohlédnout i jejich záchranářské auto.

ZA TAJEMSTVÍM

Valérie Bártová, 9.C

EXKURZE
9. TŘÍD

ELEKTŘINY

Ve čtvrtek 7. dubna 2016 se u kulturáku sešly třídy 9.A a 9.B s jednou vetřelkyní z 9.C ☺, aby vyrazily autobusem na exkurzi do dvou elektráren v okrese Třebíč - do jaderné v Dukovanech a vodní v Dalešicích. Těšily se i na projížďku lodí po přehradě...

Naše první návštěva vedla do vodní elektrárny Dalešice, kde nás provedla paní průvodkyně, která si pro nás připravila výklad o elektrárně, jak se stavěla, jak funguje a jak moc je důležitá i pro chod Jaderné elektrárny Dukovany. A pak šup hned do provozu! Samozřejmě bezpečnost nadevše, takže jsme všichni vyfasovali krásně bílé helmy, které všem moc slušely ☺. Viděli jsme toho hodně, ale nejzajímavější asi bylo vidět, jak se zavírá rychlozávěrná klapka ve velkém potrubí o průměru asi šest metrů, aby zamezila průtoku vody.

Když jsme odložili bezpečnostní helmy, průvodkyně nám pustila krátký film, ve kterém

jsme viděli nejen vodní elektrárnu Dalešice, ale i ostatní elektrárny, které vlastní skupina ČEZ. Po zajímavé prohlídce Dalešic jsme se vydali asi na čtyřicetiminutovou plavbu po Dalešické přehradě, kterou většina z nás využila k odpočinku, kochání se přírodou a hodně z nás se na lodi i naobědvalo ☺.

Poté nás autobus odvezl k Jaderné elektrárně Dukovany. Tam nám na začátku prohlídky pustili tři krátké filmy, ve kterých jsme se dozvěděli, co to je blackout (rozsáhlé výpadky elektřiny), že potřebujeme všechny druhy získávání elektrické energie a jak to vůbec v jaderné elektrárně chodí a na

jakém principu se energie získává.

Po chvilce sledování filmů, které nás opravdu zaujaly, jsme se rozdělili na dvě skupiny a šli postupně po šesti staništích, kde nám vysvětlili a podrobně ukázali, jak to v jaderné elektrárně chodí. Do provozu jako v Dalešicích nás nepustili, poněvadž je to zakázané a bylo by to nebezpečné.

Po dni plném nových a zajímavých informací bylo hodně z nás dost unavených, takže jsme se těšili domů, kde své zážitky řekneme rodičům a sourozencům, kteří nic takového v životě neviděli a třeba ani neuvidí, a pak zaležeme do postele ☺...

NA SLOVÍČKO...

S DENISOU VODIČKOVOU

Denisa Vodičková je žákyně 5.B a jejím velkým koníčkem je golf, se kterým začala už v šesti letech. Trénuje převážně o víkendu a mezi její nejlepší umístění patří 1. místo v České republice. Na golfu se jí nejvíce líbí, že i když hraje na stejném hřišti, jsou tam pokaždé jiné podmínky a také jiná situace. Mezi její další koníčky patří hlavně lyžování...

*Rozhovor připravily
Nina Křížová a Beata Dudová, 9.C*

Proč sis vybrala zrovna golf?

Protože ho hrál táta. Přišlo mi to zajímavé, a tak jsem se ho rozhodla vyzkoušet.

Jak často jezdíš na turnaje?

Přes školní rok ani moc ne, hlavně jezdím na turnaje během léta.

Kde jsi byla hrát nejdál?

Ve Španělsku.

Může golf dělat každý, nebo jsou k tomuto sportu potřeba nějaké předpoklady?

Pokud člověk často trénuje a věnuje se tomu, tak ano, může ho hrát skoro každý.

Kdyby někdo chtěl začít s golfem, tak co všechno si musí pořídit?

Tak hlavně hole a pak i vhodné oblečení.

A jaké oblečení se na golf nosí?

Musí se nosit tričko s límečkem, pak jsou zapotřebí golfové boty, kraťasy jsou nad kolena a nesmí se hrát v džínách.

Čeho bys chtěla v tomto sportu dosáhnout?

Musím se přiznat, že jsem nad tím ještě moc nepřemýšlela.

Co je na golfu nejtěžší?

Jednoznačně psychika.

Máš nějaký vzor?

Mým vzorem je Rory McIlroy.

Kolik stojí taková průměrná golfová hůl?

Okolo 20 000 Kč.

SVĚTOVÝ DEN VODY

Každoročně si připomínáme význam vody na naší planetě. Několikrát jsme realizovali Modrý den, kdy úlohou každého z nás bylo obléci si co nejvíce modrého oblečení, roznášíme letáky, záložky, informujeme veřejnost. Začleňujeme téma VODA do výuky napříč všemi předměty, realizujeme exkurze do vodních elektráren nebo čistírny odpadních vod.

V minulých letech jsme vybudovali dvě studánky - Pernovku a Vratislávku, kde provádíme pravidelnou údržbu a měření. Podíleli jsme se na vybudování naučné stezky Hrnečnice, jejíž předmětem je především ochrana mokřadů a obojživelníků.

Světový den vody připadá na 22. března a slaví se po celé naší Zemi. Letošní oslavu

jsme opět nechali na žácích 9. ročníku. Pro děti ze čtvrtých tříd si připravili nejrůznější pokusy s vodou a prováděli je u jejich bádání.

Žáci si ověřovali fyzikální vlastnosti v souvislosti s vodou a své poznatky zaznamenávali do pracovních listů. Míchali různé kapaliny, zkoušeli potápet různá tělesa, vysvětlili si účinky saponátů

ve vodě. Pomocí živočišného uhlí odbarvovali Coca Colu, vyrobili si vodní lupu apod.

Mladší žáci se dozvěděli spoustu nového a starší žáci si vyzkoušeli své pedagogické schopnosti. Všem zúčastněným patří dík.

Mgr. Martina Janíčková

ČISTÁ VYSOČINA 2016

I v letošním roce vyhlásil Kraj Vysočina akci s názvem Čistá Vysočina. Jejím cílem je čistá příroda okolo silnic. Může se zapojit v podstatě kdokoli - školy, jednotlivci nebo obce či neziskové organizace.

I my jsme přiložili ruce k dílu a 11. dubna 2016 jsme dojeli autobusem do vesnice Vlachovice, odkud jsme už pokračovali pěšky a cestou sbírali nepořádek okolo silnice.

Trasa, kterou jsme měli vyčistit, končila přesně u cedule Nové Město na Moravě. Radost nám udělalo, že odpadků bylo o hodně méně než minulý rok, takže loňský počet 11 pytlů se snížil na 8, tedy 4 pytle s plasty a 4 se směsným odpadem.

Akce se nám jako každý rok moc líbila, protože jsme mohli zase trochu přispět k čistému prostředí, a určitě se těšíme, až se Čisté Vysočiny zúčastníme znovu.

Kristýna Benešová, 9.C

Ani o veselé příhody nebyla při úklidu nouze. Našla se spousta úlomků nárazníků i nějaké to zrcátko, a tak se děti začaly sázet, zda ve finále nesestaví celé auto. Moc nechybělo. Následoval úlovek poklice na kolo, sjetá pneumatika, jeden stěrač, a dokonce dva výfuky ☺.

A nakonec jsme se zasmáli i tomu, když jsme potkali postarší pár, který u nás přibrzdil (což málem způsobilo silniční kolaps, neboť auta jedoucí za nimi tento manévr nečekala), a děti dostaly vynadáno, že nechodí způsobně po chodníku.

Jo jo, každý dobrý skutek bývá většinou po zásluze potrestán...

Mgr. Martina Janíčková

HRNEČNICKÉ TŮNĚ

Jaro už ukazuje, co umí, a tak i tůně vybudované u koupaliště ožívají. Aktuální jsou početné snůšky skokana hnědého ve všech čtyřech tůních. Některá vajíčka se mění téměř před očima v malé pulce, pokud můžete i ropuchu obecnou...

Žáci Ekotýmu a žáci ekologicko přírodopisných praktik již třetím rokem provádí měření v této lokalitě - zjišťují teplotu, pH, hloubku a zaznamenávají život v tůních i jejich okolí. Nově pak díky přístrojům, které jsme získali v rámci projektu a spolupráce se sdružením Krajina a CHKO Žďárské vrchy, měří vodivost, nasycení a množství kyslíku a průhlednost vody.

Je to vždy příjemná a vítaná změna, když můžeme opustit lavice a vypravit se učit do přírody...

Mgr. Martina Janíčková

FÓRKY

- Přijde pán za ředitelem ZOO a povídá: „Přicházím na ten inzerát, že hledáte ošetřovatele lvů.“ „Bohužel,“ řekne ředitel, „to místo už je obsazeno. Přijďte zítra.“
- Veverka sedí na stromě a louská oříšky. Rozlouskne první - stříbrné šaty. Rozlouskne druhý - zlaté šaty. Rozlouskne třetí - diamantové šaty. Veverka se rozpláče, schoulí se na větvičku a vzlyká: „Já se kvůli té zatracené pohádce snad nikdy nenajím!“
- Přijde kuň do cukrárny a koupí si tři bílé čokolády. Zákazník, který to sledoval, se ptá prodavačky: „Nepřipadá vám to divný, že si kuň kupuje bílou čokoládu?“ Prodavačka se zamyslí: „Hmm, je to divný, vždycky si totiž kupuje oříškovou...“
- Pán má papouška a ten mluví strašně sprostě. Už neví, jak ho to odnaučit, a tak ho jednou za trest zavře do mrazáku. Po chvíli mrazák otevře, napůl zmrzlej papoušek vyleze a říká: „Omlouvám se za své nevhodné chování, již se to nebude opakovat. Mám ještě jednu otázku... Co prosím vás udělalo to kuře?“
- Lev svolá všechna zvířata a říká: „Chci vás rozdělit na dvě skupiny. Krásní půjdou doprava a chytří doleva.“ Zapráší se, a když se prach usadí, všichni stojí rozdělení na místech, jen žába stojí uprostřed. „A co ty?“ ptá se lev. „Přece se neroztrhnu!“ odpoví žába.
- Potkají se dva myslivci a jeden povídá: „Tak jsem musel utratit psa.“ „Byl vzteklej?“ ptá se druhý. „No, nadšenej zrovna nebyl...“
- Na honu... „Karle, žiješ?“ „Ano.“ „Pepo, žiješ?“ „Jo.“ „Díky Bohu, vypadá to, že jsem konečně trefil divočáka!“

Kristýna Janečková, 8.A

DEN ZEMĚ

I v letošním roce se naše škola pustila do oslav Dne Země. Hlavní akce se konala 21. dubna 2016, kdy měli členové Ekotýmu během celého dopoledne připravený program pro žáky 1. stupně...

Před školou byla čtyři stanoviště, na kterých se děti snažily získat co nejlepší známky do svého ekologického vysvědčení.

Na prvním stanovišti děti pomocí hmatu poznávaly přírodniny nebo živočichy, což nebylo vůbec jednoduché, ale děti to zvládaly velmi dobře. Na dalším stanovišti se snažily házet odpadky do správných tašek na papír, plast a sklo. Rozeznat, kam jaký odpad patří, nebylo zas tak těžké, ale horší bylo se do tašky trefit.

Další stanoviště spočívalo v tom, že si děti hodily kostkou, a podle toho, jaké číslo jim padlo, takový dostaly vědomostní úkol. Na posledním stanovišti si děti vyzkoušely, jak je těžké oběhnout slalom s batohem plným PET lahví naplněných vodou. Batoh byl sice těžký, a někdy dokonce i větší než samotné děti, ale všichni to zvládli na jedničku. Nakonec se děti mohly vyfotit třeba jako klokan, panda nebo gorila...

Kristýna Benešová, 9. C

Pro žáky 2. stupně proběhla o týden později **ekologická olympiáda**, která měla v letošním roce rekordní počet soutěžících, a to bezmála 50 dětí.

Žáci soutěžili ve dvojicích a poměřili své síly v oblasti ekologických znalostí, poznávali chráněné druhy rostlin a živočichů, přírodní památky a plnili praktický úkol.

Gratulace patří všem zúčastněným...

Mgr. Martina Janíčková

BEZ DORTU TO NEJDE...

Den Země jsme letos oslavili opravdu se vším všudy...

Děti v družině oslavovaly Zemi celý týden, mladší žáci se účastnili oslav před budovou školy, starší žáci se mohli zúčastnit tradiční ekologické olympiády...

Ale jaká by to byla oslava bez dortu?

I ekotýmáci chtěli popřát naší Zemi všechno nejlepší k jejímu svátku, a tak jí dort sami upekli. Samozřejmě zcela nezištně ☺.

Mgr. Martina Janíčková

ANKETA

1. Kdy se slaví Den Země?
2. Účastnil(a) ses letos nějaké akce ke Dni Země?
3. Co pro tebe Den Země znamená nebo co si díky němu uvědomuješ?

Nicol Jurková, 6.C

1. Nevím přesně, ale myslím si, že 22. dubna.
2. Ne.
3. Díky němu si uvědomuji, jak je Země důležitá.

Jiří Mička, 5.B

1. 29. dubna?
2. Jo, byl jsem na akci před školou.
3. Nic, mě tyto svátky nezajímají.

Nina Zichová, 4.B

1. Vůbec nevím. Tak třeba tipnu - 20. dubna.
2. Ano, na náměstí před školou.
3. Nevím, asi že Země má svátek.

Kristýna Altová, 9.B

1. 22. dubna.
2. Ne, to bylo jen pro první stupeň, ne?
3. Uvědomím si, že bychom si měli vážit životního prostředí.

Adéla Slámová, 6.C

1. Kolem 23. dubna.
2. Nebyla jsem tam.
3. Země pro mě znamená všechno. Kdyby tady nebyla, nejsou tu ani rostliny, ani živočichové a ani my...

Mgr. Eva Ficová

1. 22. duben.
2. Ne.
3. Že bychom měli ochraňovat přírodu...

Simona Lemperová, 6.C

OKÉNKO DO PŘÍRODY

Dnešní okénko se věnuje šelmě, která se v posledních letech čas od času objevuje i na našem území, i když její domov je jinde...

Šakal obecný

- Je to psovitá šelma, která se vyskytuje na Balkánském poloostrově, Blízkém východě, v Indii, Barmě a místy i na jihu České republiky.
- Váží kolem 9 kg. Délka těla i s ocasem se pohybuje něco přes metr a na výšku má asi 40 cm. Dožívá se 8-9 let, v zajetí i 14 let.
- Barva jeho srsti je žlutá s odstínem hnědé a zlaté barvy. Mění se však v závislosti na ročním období a také místu výskytu.
- Loví většinou ve smečkách, především za tmy. Jsou obávanými lovci, jejich nejsilnější zbraně jsou ve vytrvalosti a skvělém sluchu. Živí se hlavně obojživelníky, hlodavci, ptáky a malými kopytnatci. V nouzi se přizívá ovocem, bohužel také odpadky.
- Šakal žije v párech nebo malých smečkách. Smečky se v období zimy spojují do větších skupin. Každý člen smečky značkuje území. Jsou to velmi teritoriální zvířata, přesto však nedochází k potyčkám, většinou stačí jen výhrůžka.
- Období rozmnožování začíná v říjnu, kdy si samec pečlivě hlídá fenku, aby neměla mláďata s jiným samcem. Před porodem si vyhrabou noru pro štěňátka, kterých bývá mezi šesti až devíti. Matka je kojí asi tři týdny, pak mláďata přikrmuje masem. Zhruba po dvaceti měsících šakali dospívají a stávají se soběstačnými.
- Hlavním nepřítelem šakala jsou vlci, kteří často zaviní odchod nebo vyhubení šakalí smečky.

Zdroje: www.wikipedia.cz, www.galerie.vlastovka.info

Připravila Lucie Hlaváčová, 8.C

Víte, že...

- Hluk ohňostro-
jů nesvědčí do-
mácím mazlíč-
kům, hospodář-
ským zvířatům,
volně žijícím
živočichům a mnohdy ani lidem. Italská
firma Setti Fireworks proto začala vyvíjet
zábavní pyrotechniku, která nedělá hluk...
- Kuřáci ročně
odhodí 770 milio-
nů kilogramů
nedopalků. Polo-
vina z nich se
přitom mylně
domnívá, že ciga-
retové nedopalky
jsou rozložitelné.
- Čína se ráda chlubí pandou jako
svým národním symbolem. Faktem
ale je, že panda historicky není čín-
ské zvíře. Spolu s legendárním Yet-
tim ve skutečnosti náleží Tibetu.
- Polovina Čechů zkouší třídít
veškerý svůj odpad a 8 procent
domácností netřídí odpad vůbec.

Podle www.priroda.cz a www.vlastovka.info
připravila Monika Vítková, 7.A

POŘÁD SE NĚCO DĚJE...

5. května 2016 byla ekologicko přírodopisná praktika ve znamení práce v terénu. V ranních hodinách se vydali žáci devátých tříd k tůním, kde provedli veškerá měření...

Nově si zkusili i práci s oximetrem, Secchiho deskou nebo třeba s konduktometrem. Těmito přístroji zjišťovali množství rozpuštěného kyslíku ve vodním prostředí,

průhlednost vody v tůních nebo její vodivost.

Z vodních živočichů jsme objevili pouze několik larev jepice, pulce skokana hnědého a na vodní hladině brus-

lačky. Velké tůně byly po dešti dost zakalené a v malých tůních zas pro změnu byl vody nedostatek a hladina byla prorostlá vodními trávami.

Odpolední vyučování žáků osmých tříd se odehrávalo opět v přírodě. Úkolem byla obnova hmyzích hotelů, které jsou umístěny na školní zahradě. Nejprve se žáci vydali do lesa nasbírat potřebný materiál - především smrkové šišky a následně jsme na školní zahradě plně vybavili dva hotýlky, kterým teď už nic nebrání, aby přivítaly své první hmyzí návštěvníky.

Mgr. Martina Janíčková

EKOLOGICKÝ INSPEKTOR

Při naší poslední kontrole jsme zjistili, že „péči“ našich spolužáků jako obvykle schytaly nejvíce radiátory, tentokrát v šatnách. V jídelně se asi zase podávala nějaká ta „mňamka“.

Očividně to byla nějaká buchta, do které už by se asi nikdo nezakousnul. Někákeho chytráka nenapadlo nic jiného, než z buchty udělat něco nepoživatelného a ozdobit tím šatnový radiátor...

MALÝ KVÍZ

1. Kdy začíná léto?

- a) 21. června
- b) 20. června

3. Kdy začíná babí léto?

- a) na podzim
- b) v létě

2. Co je v létě delší?

- a) noc
- b) den

4. Kdo se vrací na jaře?

- a) slavík obecný
- b) sýkora koňadra

Řešení: 1a, 2b, 3a, 4a

Barbora Malinová 7.B
Denisa Vincenci 7.B

KDYŽ NEMÁ MORČE CO NA SEBE

Simona Pivková, 8.B

Okřídlenou větu: „Nemám vůbec nic na sebe!“ slyšíme sice nejčastěji od žen a dívek, ale naprosto stejně by si mohlo postesknout i morče, které doma chová Jakub Starý z 8.C. Je totiž úplně nahaté...

Jak jsi přišel na nahé morče?

No to jsme se jednou takhle dívali v telce na Rady ptáka Loskutáka a tam byla reportáž o nahatém (skinny) morčeti. Tak nás mamka zavolala, ať se s bráchou jdeme podívat, a od zhlédnutí téhle reportáže jsme se pídili a pídili, až jsme si pro něj jednou v neděli jeli.

Jak se jmenuje?

Jelikož má i rodokmen, tak se podle něj měl jmenovat na písmeno L, což nám výběr jména docela znesnadnilo. Ale nakonec jsme vybrali jméno Lukas.

Jak dlouho už ho máš?

23. dubna to byly dva roky.

Čím ho krmíš?

Dávám mu normální granule pro malé hlodavce a seno. Každý večer mu dávám půlku mrkve, tři kousky papriky, silné kolečko okurky a jeden-dva listy salátu. Příležitostně mu přilepším jahodou, melounem, jablkem anebo nějakým jiným ovocem či zeleninou.

Jaký je jeho denní režim?

I přes to, že ho mám dva roky, tak jsem nevypozoroval nějaký systém, jaký by měl. Jinak řečeno si prostě usne, když potřebuje, ale nejvíc je aktivní navečer.

Máš s ním nějakou vtipnou historku?

Myslím, že vtipnou asi ne, ale jedna by se našla. To jsem mu takhle jednou čistil klec a následně jsem ho mazal - normální indulonou, aby se mu promastila kůže, která skinny morčatům vysychá. Aby mi neutíkal, tak jsem před něj postavil pytel se senem a naivně jsem si myslel, že bude stát. Ale to jsem se šeredně mýlil!

On se chopil příležitosti a vběhl přímo do toho sena, kde se i pomočil ☺. A když se mi ho konečně podařilo dostat ven, tak byl na namazaném těle celý obalený senem ☺...

VELIKONOČNÍ ZÁJEZD

Mgr. Pavlína Poláčková

DĚTÍ A RODIČŮ

Školní „toulavka“ - tedy zájezd dětí a rodičů - opět vyrazila a využila k tomu velikonočních prázdnin. V jejím itineráři byly tentokrát dvě rodinné firmy sídlící v Královéhradeckém kraji.

Zastavení první bylo přímo v srdci kraje, tedy v Hradci Králové, ve společnosti PETROF, továrně vyrábějící a vyvážející klavíry a pianina do celého světa. Exkurze byla složena ze dvou částí. První byla prohlídka muzea, jejíž průvodkyní byla jedna ze současných majitelek firmy. Její nádherné vyprávění a entuziasmus, který z ní přímo čísel, nadchnul všechny zúčastněné.

Peripetie, kterými si rodinná firma v období padesátých let minulého století prošla (veškerý majetek jim byl zabaven) je téměř neuvěřitelná. Přesto se s vervou po revoluci v roce 1989 pustili do nákupu svého vlastního majetku, aby pokračovali ve šlépějích svých předků a oslavili tak více než 150 let své

existence. V čele prosperující firmy stojí Mgr. Zuzana Ceralová Petrofová, představitelka 5. generace rodiny Petrofů.

Druhou částí exkurze byla samotná výroba, absolvovaná krůček po krůčku a shrnutá do dvou vše vystihujících slov – naprosto unikátní... Úspěch firmy, které se samozřejmě nevyhnula ani světová hospodářská krize v roce 2008, stojí

na poctivé ruční práci, pečlivém výběru materiálů a zkušených řemeslnících.

Bez zajímavosti není ani fakt, že nádherné nástroje, jejichž hodnota může přesáhnout i několik milionů korun, mají svůj „rodný list“, který je provází od prvopočátku jejich výroby až do úplného konce. Každý pracovník do něj zaznamená úkon, který prováděl, a každá chybička je tak lehce dohledatelná... Klavíry i pianina mají své místo ve více než sedmdesáti zemích světa.

Odpoledne bylo v režii vánočních ozdob. Pravda, v období Velikonoc nejsou vánoční ozdoby zcela aktuální, ale důvod je jasný – ozdoby je třeba vyrábět ve velkém předstihu a navíc rodinná firma vyrábí i nádherná velikonoční vajíčka, takže všichni si ve finále přišli na své.

Historie této rodinné firmy sahá na počátek minulého století, za dva roky budou slavit sté výročí svého založení. Ani tady nebyla situace jednoduchá. Zlomový rok 1948, znárodnění a zabavení veškerého majetku přetrhl rodinnou tradici, která byla obnovena v roce 1989.

Pravnučka původního majitele v sobě našla sílu a odvahu a o-

pětovně rozjela výrobu ručně vyráběných skleněných ozdob. Dobře udělala, jejich výrobky

dnes putují až do Spojených arabských emirátů a tamní požadavky jsou opravdu

hóóódně specifické. No, co se dá dělat, jiný kraj, jiný mrav ☺.

Téměř kouzelné a neuvěřitelně zručné ruce všech pracovníc, které vánoční ozdoby foukají, stříbří, barví a dekorují, nám daly dokonalou představu o jejich výrobě. Ty nejkrásnější jsme si mohli v podnikové prodejně také zakoupit, což jsme všichni udělali ☺.

Vzhledem k tomu, že den má pouze omezený počet hodin, se do náplně výletu více nevešlo, ale i tak stál za to a jeho účastníci jsou bohatší o řadu neopakovatelných zážitků...

VŮNĚ VODY

Kristina Poulová, 8.C

V pátek 22. dubna 2016 jsme se vydali s paní učitelkou Janíčkovou na miniexkurzi do novoměstské čistírny odpadních vod. Na celou třetí a čtvrtou hodinu jsme měli připravený program, kterým nás provázel jeden z pracovníků čistírky.

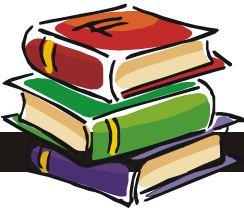
Když jsme se blížili k cíli naší cesty, začal nás vítat závan čistírky. Celou dobu nám ale zpříjemňovalo chvíle jarní sluníčko. Pán nám vysvětlil, že jsme zrovna trefili na den, který se moc často neopakuje, neboť se zrovna vyvážely kaly, a proto se linul ten výrazný odér.

Ukázali jsme si proces čištění vody úplně od začátečního mechanického čištění přes okysličování vody (tzv. biologické čištění pomocí bakterií) až po místnost, ve které se kontroluje, jestli všechny stroje běží, jak mají. Přesto všechno si myslím, že v paměti celé 8.C zůstane nejvíce právě ten nezapomenutelný druh vůně

a obrovská díra v zemi (něco jako hluboký bazén), ve kterém se čistila nádrž na principu vodopádu.

Po prohlídce jsme se vrátili zpět do školy a snažili se přežít další páteční hodinu...

DEVĀŤÁCI U PŘIJÍMAČEK

Devátáci mají za sebou jedno z nejdůležitějších rozhodnutí, jaké zatím v životě museli udělat - vybrat si školu, na kterou v září po opuštění základky zamíří. Někteří měli kliku a přijímacím zkouškám unikli, jiní - a těch byla asi většina - si slast přijímaček vychutnali se vším všudy. O své zážitky se někteří z nich podělili...

SPORTOVNÍ TŘÍDY - GYMNAZIUM VINCENCE MAKOVSKÉHO NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ

Talentové zkoušky do sportovní třídy na novoměstské gymnázium se neskládaly jen ze sportovních výkonů, ale i písemnou formou z češtiny a ma-

tematiky. Tyto tři části stihnout za jeden den bylo náročné, ale asi lepší než dělat pohybové a písemné zkoušky v jiný den, protože pak bychom místo jedné probdělé noci strachem z přijímaček strávili probdělé noci dvě ☺.

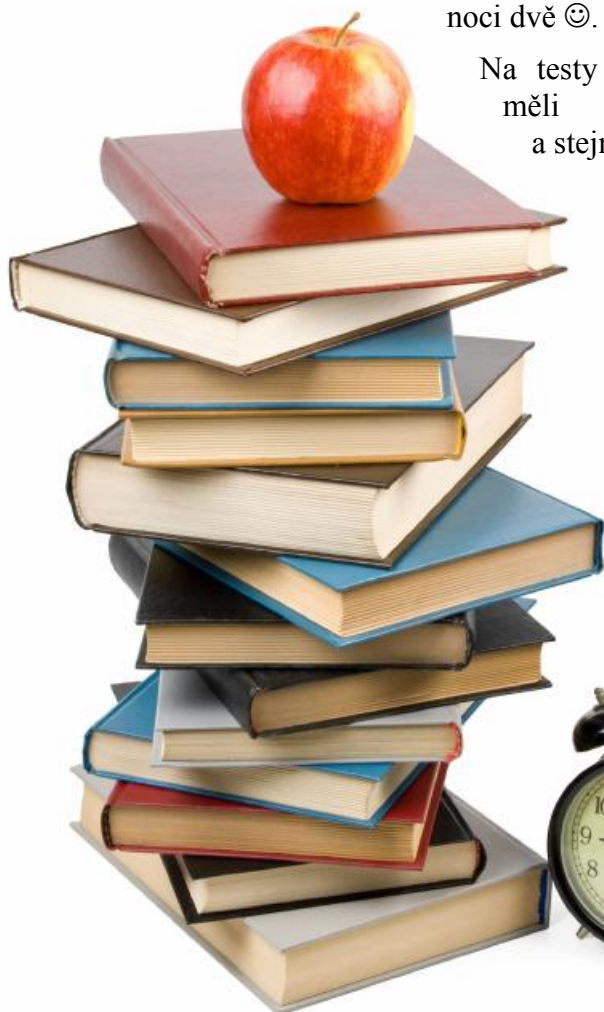
Na testy z češtiny jsme měli šedesát minut a stejně tak i na matematiku. Po písemné části zkoušek jsme měli asi hodinu přestávku na

to, abychom se převlékli do sportovního oblečení, nasvačili se a duševně i fyzicky se připravili na pohybový test.

Ten se skládal ze čtyř disciplín - člunkového běhu, skoku z místa, hodu medicinbalem a Jacíkova testu zručnosti. Z každé disciplíny jsme mohli získat nejvíc 10 bodů a podle tabulky a dle našeho výkonu se body přiřazovaly.

Tím naše talentové zkoušky skončily a do druhého dne jsme čekali na výsledky...

Valérie Bártová, 9.C

BIGY - BISKUPSKÉ GYMNAZIUM ŽDÁR NAD SÁZAVOU

Jednotné přijímací zkoušky na střední školy se letos konaly v pátek 15. dubna 2016, ale byl to termín pouze pro školy, které se rozhodly jednotné zkoušky přijmout. Bigy se ale rozhodlo, že tyto jednotné přijímací zkoušky nepřijme a bude si dělat přijímačky své vlastní.

Takže když už všichni spolužáci 22. dubna znali výsledky

ze svých budoucích škol, pro ty, kteří se hlásili na Bigy, byl 22. duben jeden z nejdůležitějších dnů jejich života, protože se na této střední škole teprve konaly zkoušky.

Přijímačky probíhaly v prostorách gymnázia, začínaly v osm hodin. Někteří z nás už se znali z přípravných kurzů, jiní se

viděli poprvé. Přesně v osm přišla do třídy velice milá a hodná paní učitelka. Nejprve jsme dostali své číslo, poté jsme vyplnili dotazníky a potom už na řadu přišla první část přijímacích zkoušek.

Jako první byla na pořadu čeština. Pro mě byla docela v pohodě, nebylo tam nic, co bych

neznala. Po češtině jsme měli patnáct minut přestávku, napili jsme se, posilnili dobrou svačinou a na řadu přišla matematika.

Pro mě byla matematika těžší než čeština, některé příklady jsem vypočítala okamžitě, nad některými jsem musela déle přemýšlet. Následovala opět krátká přestávka a na programu byla poslední část zkoušek, kterou byl test studijních předpokladů. Jde tam především o logiku, musíte vyčíst hodnoty z grafu, počítat...

A pak už byl konečně konec... Měli jsme to za sebou a už jsme mohli čekat pouze na výsledky. Já jsem se na Bigy dostala a také tam 1. září nastoupím.

Doufám, že se všichni devátáci dostali na školu, na kterou chtěli jít, a do dalších let všem přeji hodně štěstí, úspěchů a dobrých známek...

Tereza Šebková, 9.C

VOŠ A SPŠ ŽDÁR NAD SÁZAVOU

I já jsem se vydala 15. dubna na přijímací zkoušky. Jako jedna z mnoha jsem je dělala na průmyslovce ve Žďáře nad Sázavou.

Ráno jsem celkem v pohodě s vědomím „nějak to dám“ vyrazila s mámou autem do Žďáru. No, dá se říct, že jsem docela s klidem i usedala do lavice. Potkala jsme zde několik spolužáků, a jelikož se zde neřadilo podle oborů, tak jsem se s nimi setkala i ve třídě.

Prvně se psala matematika, a kdyby nebylo našeho pomařeného farmáře, který neví, kolik brambor si přivezl ☺, a některých další zádrhelů, byla by celkem lehká. Mně se to ovšem ve chvíli, kdy jsem dopsal, vůbec nezdálo.

Poté následoval český jazyk. Jestli byly moje pocity u matematiky hrozné, tak tady byly ještě horší. Ale přes všechny problémy jsme nějak přijímačky všichni udělali a dostali se...

Michaela Heralová, 9.C

RAKVIČKY

Nina Křížová, 9.C

OD HROBNÍKA

Poslední dobou se toho u nás v 9. ročníku odehrálo hodně. Všichni byli nervózní z přijímací, a tak nám paní učitelka Janíčková pomohla se trochu uklidnit a vyzkoušet si některé z našich možných budoucích povolání...

V předmětu praktické činnosti jsme dostali za úkol nacvičit si ve skupinkách scénku, která by charakterizovala nějakou profesi, a tu pak prezentovat před svou třídou. Vyskytovaly se tradiční profese, jako třeba lékaři, policisté nebo mechanici, ale také například manažerky či soudci.

V naší třídě si scénku skoro nikdo nezkoušel, všichni chtěli zaimprovizovat až na místě, protože tak bude zcela jistě nejlepší. Někteří si vzali inspiraci ze seriálů. Objevil se tedy třeba soudní proces na téma „Uhodil mě polenem“, Lucka zmačkala Beatě všechny návrhy na časopisy, protože se jí jako správně zákeřné šéfové

nelíbily, Terka si zahrála na nervózní podnikatelku, která svoji dceru málem zmrzčila víc, než byla, a odchod z nemocnice zakončila slovy: „No konečně, to to trvalo! Sbohem, už k vám nikdy nepřijdeme – do takového zapadákova!“ ☺

Nebo se u nás objevila matka, která věděla líp než dcera i doktorka, co jí je, co se jí stane a jak má všechno být. Většina z nás si vybírala téma nějak citově blízké - buď si v něm přejí pracovat, anebo ho vídají u rodičů.

V 9.A se vyskytlo i povolání, které je ve společnosti méně oblíbené, ale se kterým se všichni jednou setkáme - hrobník. Kluci byli parádně připra-

vení - měli totiž i rakev a také malé sladké rakvičky z cukrárny na zklidnění situace ☺.

Tuto hodinu jsme si moc užili, protože byla plná smíchu a zábavy, a chtěli bychom za ni poděkovat paní učitelce Janíčkové.

SKLÁDÁNÍ PUCLÍKŮ

Karolína Večeřová, 7.B

2. května 2016 se uskutečnil již sedmý ročník soutěže ve skládání puzzle, kterou organizuje náš školní časopis pro účastníky ze 4.-9. tříd. Letos jich přišlo třicet...

Žáci ze 4. a 5. tříd soutěžili v první interaktivce s paní učitelkou Svobodovou a 2. stupeň ve druhé interaktivce s panem učitelem Smékalem. Šlo vlastně o to, že každý dostal jednu sadu puzzle a mělo se poskládat co nejvíce dílků do deseti minut.

Děti z 1. stupně přišlo o něco méně, ale i tak si myslím, že si to užili. Někteří toho poskládali opravdu hodně, někteří jen málo, ale všichni, kteří přišli, dostali od redakce malý dárek jako odměnu za svoji snahu.

DROGY

**PROGRAM CENTRA PREVENCE CÉPÉČKO,
PORTIMO O.P.S. NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ**

KOLEM NÁS

V dubnu všechny sedmé třídy navštívily program o různých závislostech s názvem **Drogy kolem nás**, který připravilo Centrum prevence CéPéčko, PORTIMO o.p.s. Nové Město na Moravě...

Povídali jsme si o všech různých drogách a také o tom, jak to se závislými lidmi může skončit. Nemluvili jsme tam jenom o tvrdých drogách, ale hlavně o alkoholu a cigaretách. Asi to bylo kvůli tomu, že jsou legální a sehnat je není až tak těžké.

Na začátku jsme se představili a udělali jsme si jmenovky. Na nich jsme měli kromě jména také náš oblíbený nápoj. Když jsme se představili, hráli jsme hru „Místa si vymění ten, kdo...“ Vlastně šlo o to, že se nás lektorky vždy zeptaly, jestli jsme ochutnali nějaký ten alkohol a podobně. Bylo to velmi zábavné a dozvěděli jsme se o ostatních i něco nového.

Potom jsme dostali velký kus papíru, na který jsme měli někoho nakreslit. Udělali jsme postavu holky a pojmenovali ji. K ní jsme měli napsat, co všechno by se do jejího těla mohlo dostat. To byla opravdu legrace, protože naše fantazie je velmi obsáhlá ☺. Když jsme to napsali, společně jsme vybírali špatné věci, které se do našeho těla mohou dostat, potom takový ten střed a také dobré věci, kterých bylo ale opravdu velmi málo.

Následovala hra, ve které jsme „jako“ šli do baru. V baru nám - také jen jako - dávali různé alkoholické i nealkoholické nápoje. Šlo o to zjistit, na co bychom se nechali přemluvit nejvíce. Přiznejme si, že kofola je sice kofola, ale kdo by si

nechtěl jen tak splnit sen a přát si cokoli, po čem touží ☺? Tak jsme začali proměňovat židli. Ona židle se dala doprostřed místnosti a my jsme si sesedli kolem ní. Vždy se řekla nějaká věc. Kdo by řečenou věc chtěl na 100 procent, šel těsně k židli. Kdo by tu věc chtěl tak napůl, popošel k židli jenom do půli cesty. Kdo by tuto věc nechtěl vůbec, zůstal sedět.

Také jsme dostali za úkol rozdělit se do tří týmů. Jeden tým měl přesvědčit druhý, ať se dá na alkohol. Další tým měl přesvědčovat o opaku, tedy nepít, nekouřit, nebrat drogy.

Na konci programu jsme všichni dostali dotazník, který jsme měli vyplnit. Měli jsme vyjádřit, co se nám na programu líbilo a co ne. Z této akce jsme si odnesli spoustu vtipných zážitků.

Pobavili jsme se a také jsme se něco dozvěděli, což byl účel. Program se nám moc líbil. Budeme rádi, když podobných akcí bude více...

Leona Librová, 7.C

ALBERTOVA

ZEPTĚJTE SE ALBERTA

ALBERT PORADÍ SE VŠÍM

PORADNA

V minulém čísle Puclíka jste se poprvé setkali s novou rubrikou, která nese název Albertova poradna... Už z názvu vyplývá, že Albert by měl umět poradit prakticky s čímkoliv. Zatím se mu to tedy daří, a tak přinášíme další várku dotazů a odpovědí...

Pokud byste chtěli využít jeho služeb a zeptat se ho na cokoli, ozvěte se naší redakci na e-mail puclik@nmnm.cz nebo vhod'te svůj dotaz do schránky naší redakce u kabinetu výpočetní techniky. Dotazy jsou samozřejmě anonymní, abyste se nebáli na něco zeptat ☺. Kdo chce, podepsat se ale klidně může. Prosíme vás pouze o uvedení ročníku, ve kterém studujete, a jestli jste chlapec nebo dívka (případně paní učitelka nebo pan učitel)...

.....

Dotaz:

- Milý Alberte, mám problém. Už několik dnů mě bolí zub, ale hrozně se bojím zubaře. Neporadil bys mně, jak to udělat, aby zub přestal zlobit a já přitom nemusel vstoupit do té odporné mučírny s křeslem uprostřed?*

(Tomáš)

Odpověď:

- Milý Tomáši, je několik způsobů, jak se této zapeklitosti zbavit. Pokud je to tvůj první zub, tedy „mlíčňák“, tak ho vyviklej a tím pádem tam nebudeš muset. Dalším řešením je zajít za kovářem. Kováři totiž v době, kdy ještě nebyli zubaři, lidem zuby taky trhali. A ty jsi přece říkal, že se bojíš zubaře a né kováře ☺...*

.....

Dotaz:

- Milý Alberte! Docela mě baví fyzika, a tak mi nedělá problém pochopit třeba Archimédův zákon nebo Pascalův zákon. S čím si ale vůbec nevím rady, je zákon schválnosti. Nemohl bys mi ho nějak srozumitelně vysvětlit?*

(Věra)

Odpověď:

- Milá Věrko, to je přeci snadné, ne? Znáš bumerang? Pokud jo, tak to na něm příkladně vysvětlím. Když bumerang hodíš, tak se ti obratem vrátí. To samé je, když něco řekneš nebo uděláš - obratem to od někoho dostaneš zpátky. A druhá varianta je, že*

prostě když si chceš někde šplhnout, tak se to vždy pokaňhá ☺.

.....

Dotaz:

- Milý Alberte, jsem u nás ve škole posledním rokem, ale vůbec už se mi do školy nechce chodit. Jsem přijatý na střední, a proto jsem v suchu, ale proč musím ještě pořád chodit do školy? Vždyť venku je tak krásně a bude ještě krásněji. Co s tím mám dělat?*

(Pavel)

Odpověď:

- Drahý kamaráde, úplně ti rozumím. Do školy se nechce chodit normálně, natož když už je po přijímačkách a všechno je jasné. Ale možná právě proto, že tady končíš, by sis mohl užívat poslední dny strávené se svými spolužáky. A pokud je hezké počasí, určitě vydrží i do odpoledne, takže ven můžeš jít i potom...*

.....

Dotaz:

- Milý Alberte, na této škole již končím, ale vůbec se mi nechce odejít. Poradíš, jak se zbavit smutku?*

(Míša)

Odpověď:

- Milá Míšo, chápu, že se ti z naší školičky nechce, ale když něco starého končí, většinou něco nového začíná. Proto se musíš těšit na novou školu a kamarády a na naši starou „růžovku“ vzpomínat a občas se třeba na otočku i vrátit...*

okénko

ZŠ SLAVKOVICE

JARO VE SLAVKOVICÍCH

Mgr. Jana Láchová

Po dlouhé a na sníh velice chudé zimě jsme se letos moc těšili na jaro a také jsme se na něj náležitě připravili...

Na školní chodbě ho přivítala krásně zbarvená mlád'átka – zajíčci, štěňátka, kuřátka a koťátka. Narodila se v hodinách výtvarné výchovy a pracovních činností.

Na komín se z jižních krajů vrátili čápi, žabky se zabydlely v novém jezírku a užívají si jízdy v horském vodopádu. Všechna okna školy zdobí „babičkovské“ hrnečky s ba-

revnými květy a lákají zraky kolemjdoucích. Na parapetech zase včelky lákají vůně květin a vlastně celá škola tak nějak pěkně voní...

SFÉRICKÉ KINO

Mgr. Jana Láchová

Dětem ze slavkovické základní školy se naskytla možnost navštívit netradiční filmové představení. Sférické kino je malé mobilní planetárium, které se dá postavit třeba v tělocvičně školy...

Proto jsme nemuseli tentokrát nikam jezdit a stačilo nám jenom přejít do prostor mateřské školky. Když jsme se pohodlně usadili do jakéhosi stanu - nafouknuté polokoule, sledovali jsme díky projekční technice film na půlkruhové ploše a také po všech stranách kopule.

Na plátně jsme se s hrdiny filmu dostali do nitra lidského těla a viděli jsme, jak je naše tělo vyživováno kyslíkem, jak jsou naše oči propojeny s mozkem, jak pracuje srdce a trávicí soustava. Všichni jsme film sledovali se zatajeným dechem, i špendlík spadlý na zem

by bylo slyšet. V závěrečné části proběhla soutěž, ve které děti odpovídaly na otázky a

mohly ukázat, jak byly pozorné. Pro děti i paní učitelky to byl opravdu nevšední zážitek.

Věříme, že jsme se neviděli naposledy...

AJTÍK 2016

Mgr. Jana Láchová

Už tradičně každý rok naše „velká škola“ v Novém Městě pořádá soutěž Ajtík pro okolní malotřídní školy. I my se rádi soutěže účastníme, a tak letos na „souboj“ nastoupili naši čtyři čtvrtáci...

Vedli si výborně, jejich tým získal z deseti družstev 5. místo. Nejvíce se nám dařilo v

elektronických piškvorkách, tam jsme soupeřům nedali žádnou šanci 😊. Však jsme

také poctivě trénovali. Líbilo se nám poznávat zvířata podle zvuků, sbírat autem na dálkové ovládání lístečky s QR kódy a pátrat po významu slov.

Hlavně kluci si užili v dílně – pod jejich rukama vznikly krásné věšáčky. Méně se nám dařilo ve skládání orgánů na maketě lidského těla a v rozeznávání pochutin podle čichu a hmatu.

Jsme rádi, že jsme si mohli zasoutěžit s jinými dětmi a že jsme se skvěle bavili. Děkuje-
me všem organizátorům za pěkný den.

ROZLOUČENÍ S BAZÉNEM

Mgr. Jana Láchová

Od 11. ledna 2016 jsme každé pondělí jezdili na plavecký výcvik do bazénu v Novém Městě. Letos mohli v rámci tělesné výchovy jezdit i žáci 1. a 2. třídy, tak i oni se učili plaveckým dovednostem jako jejich starší spolužáci...

Deset lekcí uteklo jako voda a my jsme se museli s vodou i s plavčicemi 21. března rozloučit. Splnili jsme požadované úkoly, s vodou jsme se sblížili a mnozí z nás překonali strach z ponoření hlavy pod hladinu, proto jsme všichni dostali mokré vysvědčení. Tři žáci – Veronika Hlaváčová, Tomáš

Novotný a Matěj Novotný - obdrželi titul „všestranný plavec“. Museli uplavat 100 met-

rů znak, minimálně 10 metrů uplavat pod vodou a skočit šipku do vody.

RAČTE VSTOUPIT

Ivana Staňková

Ve školní družině ve Slavkovicích pokračuje dalšími tématy celoroční eTwinningový projekt RAČTE VSTOUPIT, na kterém spolupracujeme s několika školami u nás a na Slovensku...

ÚNOR

Na únor jsme se hodně těšili – a to nejen proto, že měly být jarní prázdniny! Téma měsíce nás totiž opravdu lákalo: **Cirkusový orchestr**. Nejdřív jsme si o hudbě povídali, pak hudební nástroje vyráběli a nakonec představení nacvičili. Kdo by se chtěl na náš výkon podívat, odkaz je zde:

<https://youtu.be/dS6peJslPps>

BŘEZEN

S tématem v březnu - **Není cirkus jako cirkus** - jsme si chvíli lámali hlavu... Nakonec jsme ho pojali v duchu písňe Ten umí to a ten zas tohle a každý se snažil předvést to nejlepší, co umí (od neuvěřitelných staveb z Lega, kreseb, bravurního zvládnutí kulečníku

až po šití kabelek, vaření a pečení...).

Stejně tak naši kamarádi z ostatních cirkusů: ve Stráži v cirkusu Twingring umí krotit

bublinové hady a provádět nevídané pokusy, cirkusáci z Ilavy na Slovensku si vycvičili krokodýly a natočili pěkně strašidelné kouzlení, Hurá ze

Strže předvádí úžasné kousky na trampolínkách, cirkus školní družiny z Bukovic se jmenuje Kulička a jsou šikovní na výrobky všeho druhu – dokonce jejich horkovzdušný balón vzlétl k obloze, v Plavech mají opravdové cvičené křečky, v Topolčanech rádi tvoří, třetíáci z Mixu v Pardubicích pro nás vymýšlejí křížovky a taky umí sami zpracovávat svoje videa... A naši nejmenší cirkusáčky z MŠ v Těšovicích jsou šikovní úplně na všechno a někdy nás „velké“ svými nápady úplně převálcují ☺...

Tohle všechno a ještě víc můžete vidět na vlastní oči, pokud do internetového prohlížeče zadáte odkaz:

<https://twinspace.etwinning.net/9510/home>

Račte vstoupit a třeba i vyzkoušet...

DEN UČITELŮ

Mgr. Jana Láchová

I letos nám naši čtvrtáci nachystali na náš učitelský svátek překvapení.... Díky Velikonočnímu pondělí akci o den posunuli, ale o to líp dopadla!

O velké přestávce všechny paní učitelky i paní školníci pozvali do družiny na opravdové hody. K vonící kávě nabídli hned několik pochoutek – výborné věnečky, dále bučky Honzovky, bábovku, chlebičky. I na mladší spolužáky nezapomněli – dostali popcorn. Ale překvapení ještě nekončí-

lo. Po zazvonění se z nich stali učitelé a učitelky a začalo vyučování „bez nás“. Učitelky (holky) si vzaly do parády 1. a 2. třídu, učitelé (kluci) třetí třídu. Však na své žáky ☺ byli

pořádně připraveni. U menších dětí byla hodina čtení, nechyběla oblíbená hra AZ kvíz v prvouce, počítali, protáhli se v tělocvičně. Starší děti měly angličtinu, nová slovíčka se

učily na interaktivní tabuli, zvládli soutěž v přehazované a výuku vyjmenovaných slov. Tak šikovné máme čtvrtáky ve Slavkovicích! Děkujeme...

PODVEČERNÍ ČTENÍ S VÁCLAVEM ŠUSTREM

Ivana Staňková

Setkání s knížkami a zajímavými lidmi se ve Slavkovicích stále těší velké oblibě. Vždycky napjatě čekáme, kdo nás navštíví a jakou knížku si pro nás nachystá...

Předjarní sluneční paprsky už pomalu lákají včely vylétat z úlů, a tak čtení z knížky Pohádkové včely od Jana Lebedy bylo velmi aktuální. Představil

nám ji včelař - tatínek našich školáků – pan Václav Šustr při dalším podvečerním čtení v ZŠ Slavkovice.

Knížka seznamuje malé čtenáře srozumitelnou a zábavnou formou s životem včel a se základy včelaření. Pro zpestření je proložena pohádkami s včelí tematikou a doplněna slovníčkem nejčastěji užívaných včelařských výrazů. Úvodní pohádku vystřídal zajímavé povídání o neuvěřitelném světě malých stvoření.

Děti si mohly prohlédnout maketu úlu i vnitřní zařízení, dozvěděly se podrobnosti o včelích produktech či o střídání „pracovních funkcí“ včeliček během jejich krátkého života. Po závěrečné pohádce děti dostaly listy s včelími křížovkami a rébusy a také pozvání na červnové stáčení medu...

PUCLÍK

Školní časopis Základní školy v Novém Městě na Moravě – číslo 84 – květen 2016

Vydává Základní škola Nové Město na Moravě, Vratislavovo náměstí 124 výhradně pro vnitřní potřebu.

Redakční rada: Zdeněk Havlík, Mgr. Petr Smékal, Mgr. Dagmar Svobodová

Valérie Bártová, Nina Křížová, Tereza Šebková, Beata Dudová, Michaela Heralová,

Kristína Poulová, Radka Havelková, Eva Pelikánová, Barbora Mikešová, Simona Pivková, Jakub Starý, Karolína Večeřová, Eva Mošnerová, Simona Mojžíšová, Kateřina Rosecká, Leona Librova, Aneta Košťálová

e-mail: puclik@nmnm.cz

<http://zs1.nmnm.cz>

Číslo 84 vyšlo 13. května 2016 v nákladu 35 výtisků